



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 460

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 iunie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
DECRETE		ACTE ALE COLEGIULUI NAȚIONAL AL ASISTENȚILOR SOCIALI			
605.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Colan</i>	2	1.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Colegiului Național al Asistenților Sociali, adoptat prin Hotărârea Congresului Național al Colegiului Național al Asistenților Sociali nr. 1/2012	17
606.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	2			
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE			
23.	— Ordonanță de urgență pentru aprobarea unor măsuri de eficientizare a sistemului de gestionare a fondurilor structurale și de investiții europene	3-4	6	— Lista partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, pentru alegerea autorităților administrației publice locale desfășurată conform Hotărârii Guvernului nr. 51/2016 privind stabilirea datei alegerilor locale din anul 2016	18-22
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
214.	— Decizie privind eliberarea domnului Brezoi George Constantin, la cerere, din funcția de vicepreședinte al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului	5	7.	— Lista partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, pentru alegerea autorităților administrației publice locale desfășurată conform Hotărârii Guvernului nr. 51/2016 privind stabilirea datei alegerilor locale din anul 2016	23-32
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
Decizia nr. 14 din 18 mai 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	6-16				

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Colan***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de înaltă apreciere pentru contribuția avută la promovarea democrației și securității regionale, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Republica Federală Germania, pentru înțelegerea și interesul manifestate față de istoria și cultura românească,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Colan* Excelenței Sale domnului Joachim Gauck, Președintele Republicii Federale Germania.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 17 iunie 2016.
Nr. 605.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de înaltă apreciere pentru contribuția avută la promovarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Republica Federală Germania,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Mare Cruce* doamnei Daniela Schadt.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 17 iunie 2016.
Nr. 606.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru aprobarea unor măsuri de eficientizare a sistemului de gestionare a fondurilor structurale și de investiții europene

Având în vedere prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 210 din 31 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 347 din 20 decembrie 2013, conform cărora autoritatea de management este responsabilă pentru managementul și implementarea programelor operaționale conform principiului unui management financiar riguros și transparent,

luând în considerare faptul că menținerea organismelor intermediare la nivelul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice (concepute și dezvoltate în perioada de programare 2007—2013) nu corespunde noii abordări asumate la nivelul noii perioade de programare și ar putea conduce la practici neunitare, lipsă de coordonare, riscuri în gestionarea portofoliului de proiecte și în asigurarea funcționalității noului sistem propus,

luând în considerare faptul că menținerea celor 8 organisme intermediare, pentru programarea fondurilor europene în perioada 2007—2013, la nivelul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, nu mai corespunde noii abordări asumate pentru perioada de programare 2014—2020 și ar putea conduce la practici neunitare, lipsă de coordonare, riscuri în gestionarea portofoliului de proiecte și în asigurarea funcționalității noului sistem propus, precum și faptul că Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial „Dezvoltarea resurselor umane”, organizată ca direcție generală în cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2014 pentru aprobarea unor măsuri de eficientizare a sistemului de gestionare a instrumentelor structurale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 133/2014, a fost preluată în cadrul Ministerului Fondurilor Europene începând cu data de 1 martie 2014,

în considerarea faptului că, la începutul anului 2016, organismele intermediare din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice gestionau un număr de 97 de proiecte, iar pentru un număr de 13 proiecte au fost formulate plângeri la instanța de judecată, din care 10 au fost câștigate de către beneficiari, și cuantumul total al sumelor plătite a fost de 6.682.611,79 lei, sumă care grevează bugetul de stat,

celeritatea preluării de către Ministerul Fondurilor Europene a organismelor intermediare POSDRU/POCU este justificată de momentul închiderii POSDRU 2007—2013 în condițiile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 678/2015 privind închiderea programelor operaționale finanțate în perioada 2007—2013 prin Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European, Fondul de Coeziune și Fondul European pentru Pescuit, cu completările ulterioare, când este imperios necesară mobilizarea într-un termen extrem de scurt a unor importante resurse de personal și expertiză la nivelul instituțiilor implicate în implementarea programului operațional (autoritatea de management — organismele intermediare),

având în vedere că începând cu data de 1 martie 2014, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2014, aprobată cu modificări prin Legea nr. 133/2014, Ministerul Fondurilor Europene a preluat activitatea și structura cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” de la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și că, de la această dată, îndeplinește rolul de Autoritate de management privind Fondul Social European în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013, fiind responsabil pentru coordonarea pregătirii, dezvoltării, armonizării și funcționării cadrului legislativ, instituțional și procedural pentru gestionarea și controlul instrumentelor structurale 2007—2013 și al fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020,

în considerarea faptului că, în cursul lunii iulie 2016, urmează să fie semnate acordurile de delegare pentru perioada de programare 2014—2020,

în vederea eliminării riscului denaturării mesajului procedural ca urmare a unei duble subordonări administrative, cu atât mai mult cu cât menținerea organismelor intermediare la nivelul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice nu mai este justificată de perspectiva asigurării coordonării politicii publice cu implementarea proiectelor,

în scopul eliminării dificultăților întâmpinate în implementarea proiectelor din perioada 2007—2013, ce vor afecta demararea optimă a noului program operațional,

luând în considerare necesitatea respectării angajamentelor luate de România față de Comisia Europeană în ceea ce privește asigurarea funcționalității sistemului aferent perioadei de programare 2014—2020, în regim de urgență, astfel încât România să aibă atât proiectele aferente Programului operațional Capital uman lansate în cursul acestui an, cât și asigurarea măsurilor privind tranziția la un sistem suplu și eficient privind utilizarea coordonată a fondurilor,

având în vedere că Ministerul Fondurilor Europene a dovedit flexibilitate instituțională, precum și capacitate de adaptare rapidă la cerințe și exigențe noi, gestionând programe de finanțare în domenii diverse,

luând în considerare că menținerea organismelor intermediare pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane în subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nu ar răspunde în totalitate la necesitatea realizării unui sistem suplu și eficient privind utilizarea coordonată a fondurilor în cadrul Programului operațional Capital uman 2014—2020,

ținând cont că lipsa intervenției directe și susținute a Ministerului Fondurilor Europene în gestionarea efectivă a fondurilor și activităților aferente Programului operațional Capital uman conduce la creșterea riscului de dezangajare automată a acestor fonduri, neadoptarea măsurilor propuse conduce la absorbția la un nivel scăzut a fondurilor nerambursabile alocate României datorită nerealizării unui sistem suplu și eficient privind utilizarea coordonată a fondurilor în cadrul Programului operațional Capital uman 2014—2020,

în considerarea faptului că aceste aspecte vizează interesul public și constituie o situație urgentă și extraordinară a cărei reglementare nu mai poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Ministerul Fondurilor Europene preia în subordine, în condițiile legii, de la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice activitatea, structura și personalul celor 8 organisme intermediare regionale pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane și pentru Programul operațional Capital uman, organizate ca instituții cu personalitate juridică, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 2. — Ministerul Fondurilor Europene preia de la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice posturile și personalul structurilor menționate la art. 1, în condițiile legii, cu menținerea drepturilor salariale.

Art. 3. — (1) În termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ministerele prevăzute la art. 1 propun spre adoptare Guvernului proiectele de modificare a actelor normative proprii de organizare și funcționare, în acord cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) se încheie protocolul de predare-preluare între Ministerul Fondurilor Europene și Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice prin care se preiau posturile, personalul aferent acestora, prevederile bugetare pe anul 2016 aferente structurilor preluate, conform prevederilor art. 1, execuția bugetară la momentul predării-preluării, precum și patrimoniul aferent structurilor preluate, stabilit pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Se autorizează ordonatorii principali de credite ai Ministerului Fondurilor Europene și Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice să detalieze modificările prevăzute la alin. (2) pe articole și alineate de

cheltuieli în structura bugetelor proprii, să introducă modificările corespunzătoare în anexele la acestea și să le comunice Ministerului Finanțelor Publice.

(4) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență în structura bugetului de stat și a bugetului fondurilor externe nerambursabile pe anul 2016, precum și în volumul și structura bugetelor Ministerului Fondurilor Europene și Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, conform alin. (3).

Art. 4. — La data încheierii protocolului prevăzut la art. 3 alin. (2), Ministerul Fondurilor Europene preia toate drepturile și se subrogă în toate obligațiile care decurg din preluarea personalului, precum și din actele normative, contractele, convențiile, înțelegerile, protocoalele, memorandumurile și acordurile în care Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin organismele intermediare pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane și pentru Programul operațional capital uman, este parte, inclusiv în litigiile aferente activității desfășurate de acesta în calitate de organism intermediar.

Art. 5. — Până la data semnării protocolului de predare-preluare prevăzut la art. 3 alin. (2), finanțarea cheltuielilor de personal și a altor cheltuieli aferente personalului preluat de Ministerul Fondurilor Europene se asigură din bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

Art. 6. — Încadrarea personalului structurilor preluate de către Ministerul Fondurilor Europene în noua structură organizatorică și pe noile posturi, se realizează în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a modificării actelor normative de organizare și funcționare a celor două ministere, cu respectarea regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Valentina Conțescu,
secretar de stat

Ministrul fondurilor europene,
Cristian Ghinea

p. Ministrul finanțelor publice,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 16 iunie 2016.

Nr. 23.

ANEXĂ

Organisme intermediare regionale pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane

1. Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Regiunea Nord-Est

2. Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Regiunea Sud-Est

3. Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Regiunea Sud-Muntenia

4. Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Regiunea Sud-Vest Oltenia

5. Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Regiunea Vest

6. Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Regiunea Nord-Vest

7. Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Regiunea Centru

8. Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Regiunea București—Ilfov

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea domnului Brezoi George Constantin,
la cerere, din funcția de vicepreședinte
al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului**

Având în vedere Cererea domnului Brezoi George Constantin, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.917 din 14 iunie 2016,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Brezoi George Constantin se eliberează, la cerere, din funcția de vicepreședinte al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Sorin Sergiu Chelmu

București, 21 iunie 2016.

Nr. 214.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**privind stabilirea nivelului comisioanelor de analiză și/sau de gestiune
în cadrul Programului „Prima casă”**

Având în vedere prevederile art. 2 lit. b) și art. 2¹ lit. b) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Finanțatorii care solicită Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii — S.A. — IFN (*FNGCIMM*) emiterea unei promisiuni de garantare în cadrul Programului „Prima casă” vor face dovada achitării unui comision unic de analiză de 0,15%/an din valoarea promisiunii de garantare.

Art. 2. — Pentru semestrul II al anului 2016 se aprobă comisionul de gestiune a garanțiilor acordate de *FNGCIMM*, în numele și contul statului român, în cadrul Programului „Prima casă”, la nivelul de 0,49% pe an, calculat la soldul garanției statului.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,

Enache Jiru,

secretar de stat

București, 16 iunie 2016.

Nr. 905.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 14

din 18 mai 2016

Dosar nr. 1.317/1/2016

Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Florentina Dragomir	— judecător la Secția penală
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Mariana Ghena	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Ana Maria Dascălu	— judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția penală prin Încheierea de ședință din data de 11 martie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 1.427/262/2015, prin care, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la următoarele chestiuni de drept:

1. *În cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 01 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior sau a art. 102 alin. (4) din Codul penal?*

2. *În cazul în care Curtea apreciază că în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 01 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior, care este relevanța într-o situație precum cea de față, în cadrul soluționării unei cereri ulterioare întemeiate potrivit art. 585 din Codul de procedură penală, a faptului că printr-o hotărâre anterioară aplicabilă persoanei condamnate s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 104 alin. (2) din Codul penal, iar nu ale art. 61 din Codul penal anterior?*

3. *În aplicarea art. 585 din Codul de procedură penală unei situații precum cea în speță, a unei persoane condamnate definitiv în anul 2013 pentru 4 infracțiuni comise în perioada 2009—2011, în anul 2015 pentru 4 infracțiuni comise în anul 2011 și anterior, în anul 2015 pentru două infracțiuni comise la 14 iulie 2014 în concurs cu cele imediat anterior menționate, dar în recidivă postcondamnatorie față de primele, după liberarea condiționată din executarea pedepsei pentru acestea, survenită la 21 mai 2014, cu rest rămas neexecutat de 475 de zile închisoare, care este ordinea și legea penală aplicabilă operațiunilor necesare modificării pedepsei potrivit instituțiilor potențial aplicabile în cauză — concurs de infracțiuni, recidivă și revocare beneficiu liberare condiționată, atât din perspectiva aplicării sau neaplicării a autorității de lucru judecat a unei sentințe anterioare cu consecința cumulării restului rămas neexecutat de 475 de zile unei pedepse intermediare potrivit art. 104 alin. (2) din Codul penal?*

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 27⁵ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința de judecată a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Marcela Radu, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna Irina Kuglay, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând obiectul Dosarului nr. 1.317/1/2016 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că, urmare a solicitărilor formulate în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, la dosarul cauzei au fost depuse opiniile asupra problemelor de drept deduse dezlegării formulate de judecătorii instanțelor judecătorești de la nivelul curților de apel Târgu Mureș, Cluj, Constanța, București, Galați, Oradea, Timișoara, Brașov, Ploiești, Pitești, Craiova și Iași, care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate, transmițând, totodată, practica judiciară relevantă.

A mai arătat că, în cadrul opiniilor comunicate, detaliate prezentate în cuprinsul raportului, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Tulcea au susținut că sesizarea, în întregul său, este inadmisibilă, întrucât toate cele trei întrebări formulate de Tribunalul Dâmbovița tind la rezolvarea conflictului de drept procesul penal dedus judecătii. Aceeași opinie a fost exprimată și de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

De asemenea, a învederat că raportul întocmit de judecătorul-raportor a fost depus la dosarul cauzei la data de 4 mai 2016, soluția propusă fiind de respingere, ca inadmisibilă, a sesizării cu argumentarea că prima întrebare nu are legătură cu soluționarea pe fond a cauzei cu care este sesizat Tribunalul Dâmbovița, inadmisibilitatea acesteia determinând aceeași concluzie și în legătură cu cea de a doua întrebare, iar a treia întrebare nu vizează dezlegarea, cu valoare de principiu, a unei chestiuni de drept, ci rezolvarea cauzei cu care este învestită instanța de trimitere.

Totodată, a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, raportul a fost comunicat contestatorului G.A.N. și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care, prin Adresa nr. 631/C2/784/III-5/2016 din data de 28 aprilie 2016, a transmis concluziile formulate

asupra chestiunii de drept supuse dezbaterei, solicitând respingerea sesizării Tribunalului Dâmbovița — Secția penală, ca inadmisibilă. În cuprinsul aceleiași adrese s-a comunicat faptul că Secția judiciară a unității de parchet sus-menționate nu are în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii vizând problema de drept dedusă dezlegării.

Subsecvent acordării cuvântului asupra eventualelor chestiuni prealabile, constatând că nu sunt cereri de formulat sau excepții de invocat, **președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecătoreasă Mirela Sorina Popescu**, a solicitat doamnei procuror Irina Kuglay să expună punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea, în ansamblul ei, este inadmisibilă, întrucât problema de drept principală care a generat-o, respectiv modul de aplicare a dispozițiilor privind liberarea condiționată (obiect al primei întrebări), este nepertinentă în raport cu obiectul cauzei deduse judecării în fața instanței de trimitere — o cerere de contopire. Această nepertinență se răsfrânge și asupra celorlalte două întrebări formulate, determinând inadmisibilitatea sesizării, în întregul său.

A mai arătat că cea de a treia întrebare formulată de Tribunalul Dâmbovița se particularizează și printr-un aspect propriu de inadmisibilitate, prin aceea că, în mod obiectiv, nu constă în formularea unei probleme de drept, ci în expunerea datelor particulare ale cauzei cu care este învestită instanța de trimitere, finalitatea urmărită fiind aceea a rezolvării de către instanța supremă a conflictului de drept procesul penal dedus judecării.

În concluzie, reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

Constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, **președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterea închisă, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare.**

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 11 martie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 1.427/262/2015, Tribunalul Dâmbovița — Secția penală a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării următoarelor chestiuni de drept:

1. În cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 01 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior sau a art. 102 alin. (4) din Codul penal?

2. În cazul în care Curtea apreciază că în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 01 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior, care este relevanța într-o situație precum cea de față, în cadrul soluționării unei cereri ulterioare întemeiate potrivit art. 585 din Codul de procedură penală, a faptului că printr-o hotărâre anterioară aplicabilă persoanei condamnate s-a făcut aplicarea

dispozițiilor art. 104 alin. (2) din Codul penal, iar nu ale art. 61 din Codul penal anterior?

3. În aplicarea art. 585 din Codul de procedură penală unei situații precum cea în speță, a unei persoane condamnate definitiv în anul 2013 pentru 4 infracțiuni comise în perioada 2009—2011, în anul 2015 pentru 4 infracțiuni comise în anul 2011 și anterior, în anul 2015 pentru două infracțiuni comise la 14 iulie 2014 în concurs cu cele imediat anterior menționate, dar în recidivă postcondamnatorie față de primele, după liberarea condiționată din executarea pedepsei pentru acestea survenită la 21 mai 2014, cu rest rămas neexecutat de 475 de zile închisoare, care este ordinea și legea penală aplicabilă operațiunilor necesare modificării pedepsei potrivit instituțiilor potențial aplicabile în cauză — concurs de infracțiuni, recidivă și revocare beneficiu liberare condiționată, atât din perspectiva aplicării sau neaplicării a autorității de lucru judecat a unei sentințe anterioare cu consecința cumulării restului rămas neexecutat de 475 de zile unei pedepse intermediare potrivit art. 104 alin. (2) din Codul penal?

II. Expunerea succintă a cauzei

Tribunalul Dâmbovița — Secția penală a fost sesizat cu soluționarea contestației formulate de condamnatul G.A.N. împotriva Sentinței penale nr. 21 din 14 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria Moreni în Dosarul nr. 1.427/262/2015.

Prin Sentința penală nr. 21 din 14 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria Moreni în Dosarul nr. 1.427/262/2015 s-au dispus următoarele:

În baza art. 585 din Codul de procedură penală s-a admis, în parte, cererea formulată de petentul condamnat G. A. N. și, în consecință:

S-a descontopit pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 309 din 13 februarie 2015 a Judecătoria Ploiești, definitivă prin neapelare la 10.03.2015, în următoarele pedepse componente:

— 2 ani închisoare pentru săvârșirea, la data de 30 martie 2011, a unei infracțiuni prevăzute de art. 208, 209 alin. 1 lit. e) din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 396 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală și art. 5 din Codul penal;

— 2 ani închisoare pentru săvârșirea, la data de 22 iunie 2011, a unei infracțiuni prevăzute de art. 208, 209 alin. 1 lit. e) din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 396 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală și art. 5 din Codul penal;

— 2 ani închisoare pentru săvârșirea, la data de 22 iunie 2011, a unei infracțiuni prevăzute de art. 208, 209 alin. 1 lit. e) din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 396 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală și art. 5 din Codul penal;

— 2 ani închisoare pentru săvârșirea, la data de 4 septembrie 2011, a unei infracțiuni prevăzute de art. 208, 209 alin. 1 lit. a), e) și g) din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 396 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală și art. 5 din Codul penal.

S-a descontopit pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 1.630 din 26 iulie 2013 a Judecătoria Ploiești, definitivă la 4 septembrie 2013, în următoarele pedepse componente:

— 3 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea, în perioada 11 ianuarie 2011—26 februarie 2011, a unei infracțiuni de furt calificat în formă continuată, aplicată inițial prin Sentința penală nr. 1.422/2012 a Judecătoria Ploiești, definitivă la 5 decembrie 2012;

— 3 ani închisoare pentru săvârșirea, la data de 9 septembrie 2011, a unei infracțiuni de furt calificat, anulată prin Sentința penală nr. 1.422/2012 a Judecătoria Ploiești, definitivă la 5 decembrie 2012;

— 6 luni spor aplicat inițial prin Sentința penală nr. 1.422/2012 a Judecătorei Ploiești, definitivă la 05 decembrie 2012;

— 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea, la data de 29 octombrie 2009, a unei infracțiuni prevăzute de art. 208, 209 alin. 1 lit. a), g) și i) din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 320 alin. 1 din Codul de procedură penală anterior, aplicată inițial prin Sentința penală nr. 233/2013 a Judecătorei Ploiești, definitivă la 6 martie 2013;

— 8 luni închisoare pentru săvârșirea, la data de 29 octombrie 2009, a unei infracțiuni prevăzute de art. 86 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art. 320 alin. 1 din Codul de procedură penală anterior, aplicată inițial prin Sentința penală nr. 233/2013 a Judecătorei Ploiești, definitivă la 6 martie 2013;

— 3 ani închisoare pentru săvârșirea, la data de 9 septembrie 2011, a unei infracțiuni de furt calificat, anulată prin Sentința penală nr. 233/2013 a Judecătorei Ploiești, definitivă la 6 martie 2013.

În baza art. 33 lit. a) și art. 33 lit. b) din vechiul Cod penal s-au contopit pedepsele sus-menționate, urmând ca petentul să execute pedeapsa cea mai grea, de 3 ani și 6 luni închisoare, la care a fost adăugat un spor de 8 luni închisoare, prin reindividualizare, pedeapsa rezultantă fiind de 4 ani și 2 luni închisoare.

În baza art. 36 alin. 3 din Codul penal anterior s-a dedus din pedeapsa rezultantă perioada executată din perioada 9 septembrie 2011—21 mai 2014.

S-a dispus anularea mandatelor de executare nr. 359/2015 și 1.952/2013 ale Judecătorei Ploiești și emiterea unui nou mandat, cu menținerea celorlalte dispoziții ale hotărârilor de condamnare și a stării de arest.

În esență, prima instanță a reținut că pedepsele aplicate prin sentințele mai sus menționate (una dintre acestea fiind ea însăși o sentință de contopire a unor pedepse aplicate anterior) sunt generate de săvârșirea unor infracțiuni concurente, toate comise sub imperiul legii vechi, apreciată ca fiind mai favorabilă și din perspectiva regimului juridic sancționator al concursului de infracțiuni, motiv pentru care contopirea acestora s-a făcut potrivit acesteia.

Deopotrivă, instanța a reținut că, întrucât pedeapsa aplicată petentului prin Sentința penală nr. 3.148 din 31 octombrie 2014 a Judecătorei Ploiești reprezintă al doilea termen al recidivei postcondamnatorii în raport cu pedeapsa aplicată condamnatului prin Sentința penală nr. 1.630/2013 a Judecătorei Ploiești, aceasta nu poate fi contopită, iar perioada executată din ea nu poate fi dedusă.

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație condamnatul G. A. N. care a invocat incorecta soluționare a cererii sale de către instanța de fond, ca urmare a neincluserii în procesul de contopire și a pedepselor aplicate prin Sentința penală nr. 3.148 din 31 octombrie 2014 a Judecătorei Ploiești, definitivă la 19 ianuarie 2015.

La termenul din 26 februarie 2016, Tribunalul Dâmbovița — Secția penală, instanță investită cu soluționarea contestației formulate de condamnatul G. A. N., din oficiu, a pus în discuție, în conformitate cu art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea stabilirii ordinii operațiunilor ce trebuie efectuate pentru soluționarea cererii petentului întemeiată pe dispozițiile art. 585 din Codul de procedură penală, în contextul aplicării potențiale, într-o situație precum cea existentă în speță, a instituțiilor de drept penal ce vizează concursul de infracțiuni, recidiva și regimul juridic al

revocării liberării condiționate, precum și a legii aplicabile în contextul intervenirii mai multor legi penale în timp.

Prin Încheierea de sesizare din 11 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.427/262/2015, Tribunalul Dâmbovița — Secția penală a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării următoarelor chestiuni de drept:

1. *În cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 01 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior sau a art. 102 alin. (4) din Codul penal?*

2. *În cazul în care Curtea apreciază că în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior, care este relevanța într-o situație precum cea de față, în cadrul soluționării unei cereri ulterioare întemeiate potrivit art. 585 din Codul de procedură penală, a faptului că printr-o hotărâre anterioară aplicabilă persoanei condamnate s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 104 alin. (2) din Codul penal, iar nu ale art. 61 din Codul penal anterior?*

3. *În aplicarea art. 585 din Codul de procedură penală unei situații precum cea în speță, a unei persoane condamnate definitiv în anul 2013 pentru 4 infracțiuni comise în perioada 2009—2011, în anul 2015 pentru 4 infracțiuni comise în anul 2011 și anterior, în anul 2015 pentru două infracțiuni comise la 14 iulie 2014 în concurs cu cele imediat anterior menționate, dar în recidivă postcondamnatorie față de primele, după liberarea condiționată din executarea pedepsei pentru acestea survenită la 21 mai 2014, cu rest rămas neexecutat de 475 de zile închisoare, care este ordinea și legea penală aplicabilă operațiunilor necesare modificării pedepsei potrivit instituțiilor potențial aplicabile în cauză — concurs de infracțiuni, recidivă și revocare beneficiu liberare condiționată, atât din perspectiva aplicării sau neaplicării a autorității de lucru judecat a unei sentințe anterioare cu consecința cumulării restului rămas neexecutat de 475 de zile unei pedepse intermediare potrivit art. 104 alin. (2) din Codul penal?*

Totodată, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. 2 din Codul de procedură penală, a dispus suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Punctele de vedere ale părților și Ministerului Public

În ședința din 26 februarie 2016, reprezentantul Parchetului de pe lângă Tribunalul Dâmbovița a opinat în sensul că în cauză sunt îndeplinite dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, impunându-se sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea interpretării situației juridice a petentului.

Apărătorul condamnatului G.A.N. a apreciat ca fiind necesară și admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală, în vederea pronunțării asupra aspectelor puse în discuție de instanța de contestație.

Punctul de vedere al instanței care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Instanța de contestație nu a analizat motivele care susțin admisibilitatea sesizării, limitându-se, subsecvent prezentării detaliate a situației factuale a sancțiunilor aplicate contestatorului, la menționarea faptului că soluționarea corectă a cauzei depinde de ordinea aplicării mai multor instituții de drept penal (concurș sau recidivă, respectiv regim juridic al revocării liberării condiționate), cu mențiunea că trebuie

determinată corespunzător și legea penală aplicabilă (veche sau nouă, potrivit etapelor corespunzător alese).

Astfel, pornind de la critica formulată de contestator, instanța a reținut că situația juridică a condamnărilor relevante soluționării cererii părții este următoarea:

Prin Sentința penală nr. 1.422/2012 a Judecătoriei Ploiești, definitivă la 5 decembrie 2012, contestatorul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare ca urmare a contopirii pedepselor de 3 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea, în perioada 11 ianuarie 2011—26 februarie 2011, a unei infracțiuni de furt calificat în formă continuată, respectiv 3 ani închisoare pentru săvârșirea, la data de 9 septembrie 2011, a unei infracțiuni de furt calificat (pedeapsă pentru care, prin Sentința penală nr. 2.296/2011 a Judecătoriei Ploiești, fusese suspendată executarea sub supraveghere, beneficiu anulat prin Sentința penală nr. 1.422/2012) și a aplicării unui spor de 6 luni.

Prin Sentința penală nr. 233/2013 a Judecătoriei Ploiești, definitivă la 6 martie 2013, contestatorul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare, ca urmare a contopirii pedepselor de: 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea, la data de 29 octombrie 2009, a infracțiunii prevăzute de art. 208, 209 alin. 1 lit. a), g) și i) din Codul penal anterior, 8 luni închisoare pentru săvârșirea, la data de 29 octombrie 2009, a infracțiunii prevăzute de art. 86 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și 3 ani închisoare pentru săvârșirea, la data de 9 septembrie 2011, a infracțiunii de furt calificat (pedeapsă pentru care, prin Sentința penală nr. 2.296/2011 a Judecătoriei Ploiești, definitivă la 23 ianuarie 2012, fusese suspendată executarea sub supraveghere, beneficiu anulat prin Sentința penală nr. 233/2013).

Prin Sentința penală nr. 1.630 din 26 iulie 2013 a Judecătoriei Ploiești, definitivă la 4 septembrie 2013, contestatorului i-a fost aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare, ca urmare a contopirii pedepselor aplicate prin cele două sentințe de condamnare anterioare: Sentința penală nr. 1.422/2012 a Judecătoriei Ploiești, definitivă la 5 decembrie 2012, respectiv Sentința penală nr. 233/2013 a Judecătoriei Ploiești, definitivă la 6 martie 2013.

Din executarea acestei pedepse contestatorul a fost liberat condiționat la 21 mai 2014.

Prin Sentința penală nr. 3.148/2014 a Judecătoriei Ploiești, definitivă prin Decizia penală nr. 33 din 19 ianuarie 2015 a Curții de Apel Ploiești, contestatorul a fost condamnat la două pedepse de câte 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea, la 14 iulie 2014, a două infracțiuni de distrugere calificată.

Cele două pedepse au fost contopite conform dispozițiilor art. 39 din Codul penal, urmând ca în final să execute pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare (pedeapsa cea mai grea și o treime din cealaltă).

În temeiul art. 104 alin. (2) din Codul penal a fost revocată liberarea condiționată ce intervenise la data de 21 mai 2014, restul de 475 de zile rămas neexecutat din pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată contestatorului prin Sentința penală nr. 1.360/2013 a Judecătoriei Ploiești fiind adiționat pedepsei de 2 ani închisoare aplicată în cauză.

Totodată, a fost dedusă perioada arestului preventiv de la 21 iulie 2014 la zi și a fost emis Mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 3.484/20 ianuarie 2015, executabil în perioada 21 iulie 2014—7 noiembrie 2017.

Ulterior, prin Sentința penală nr. 309 din 13 februarie 2015 a Judecătoriei Ploiești, definitivă prin neapelare la 10 martie 2015, petentul a fost condamnat la 4 pedepse de câte 2 ani închisoare pentru infracțiuni de furt calificat comise în perioada 30 martie 2011—4 septembrie 2011.

Aceste pedepse au fost contopite potrivit art. 34 din Codul penal din 1968, fiind stabilită pedeapsa rezultantă de 2 ani

închisoare pentru care s-a emis Mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 359/10 martie 2015, executabil în perioada 8 noiembrie 2017—7 noiembrie 2019.

În raport cu situația factuală anterior menționată, raportându-se la critica formulată de contestator, Tribunalul Dâmbovița a apreciat că o primă chestiune care trebuie supusă dezlegării instanței supreme, în procedura prevăzută de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, este dacă „*în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă, ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior sau a art. 102 alin. (4) din Codul penal?*”

Asupra acestei chestiuni de drept instanța și-a exprimat explicit punctul de vedere, susținând că intervenirea liberării condiționate după 1 februarie 2014 nu modifică esențial raportul juridic general legat de tragerea la răspundere penală a unei persoane, astfel încât analiza legii aplicabile revocării liberării condiționate trebuie să țină cont de succesiunea legilor penale în timp intervenite de la momentul condamnării definitive și până la momentul pronunțării definitive asupra revocării. În consecință, prin stabilirea unei pedepse principale potrivit legii noi și revocarea beneficiului liberării condiționate din executarea unei alte pedepse, potrivit art. 61 din Codul penal anterior, nu se produce *lex tertia*, întrucât raporturile juridice de drept penal sunt diferite. Unul vizează tragerea la răspundere penală pentru fapta nouă săvârșită, iar celălalt vizează, în principal, executarea unei pedepse anterioare pentru care se dispusese liberarea condiționată.

A mai arătat că argumentelor ce țin de aplicarea legii penale în timp și considerațiilor asupra practicii judiciare în materia liberării condiționate ce par să aibă în vedere raportul juridic de drept penal, astfel cum a fost mai sus menționat, s-ar adăuga și faptul că art. 104 alin. (2) din Codul penal este construit să se aplice unei liberării condiționate acordate conform legii noi. Astfel, în textul de lege se face referire expresă la săvârșirea unei noi infracțiuni după liberarea condiționată și descoperită „în interiorul termenului de supraveghere”, noțiunea de termen de supraveghere fiind una specifică legii noi, legea veche necunoscând instituția supravegherii după acordarea liberării condiționate. Art. 104 din Codul penal, în ansamblul său, este legat de acordarea liberării condiționate potrivit legii noi, aspect confirmat și de primul caz de revocare prevăzut de alineatul 1 care face referire la nerespectarea obligațiilor specifice supravegherii. De asemenea, prin art. 105 din Codul penal se reglementează (spre diferență de legea veche) posibilitatea anulării liberării condiționate dacă se descoperă că până la acordarea acesteia persoana condamnată mai săvârșise alte infracțiuni. Se face din nou referire directă la termenul de supraveghere, pentru că la alin. 2 se reglementează posibilitatea ca, drept urmare a noii pedepse aplicate, să se mențină liberarea condiționată, dar termenul de supraveghere va curge de la data primei liberării condiționate. Astfel, ambele instituții reglementate de art. 104 și 105 din Codul penal par indisociabil legate de acordarea liberării condiționate potrivit noului cod penal cu stabilirea supravegherii și, cu atât mai mult, nu ar putea fi aplicate unei liberării condiționate acordate potrivit Codului penal vechi.

În legătură cu această chestiune de drept, Tribunalul Dâmbovița a apreciat că o a doua întrebare ce trebuie adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție este următoarea: „*În cazul în care Curtea apreciază că în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior, care este*

relevanța într-o situație precum cea de față, în cadrul soluționării unei cereri ulterioare întemeiate potrivit art. 585 din Codul de procedură penală, a faptului că printr-o hotărâre anterioară aplicabilă persoanei condamnate s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 104 alin. (2) din Codul penal, iar nu ale art. 61 din Codul penal anterior?”

În prezentarea opiniei sale, instanța a reținut că aceasta ridică problema autorității de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești în cazul unei pluralități de infracțiuni în care operațiunile necesare realizării unei eventuale contopiri a pedepselor impun descontopirea pedepsei rezultante. Astfel spus, se pune întrebarea dacă în cazul în care aplicarea pedepsei rezultante ar fi fost generată de o eroare de apreciere a normelor de drept, acest aspect poate fi remediat în calea procedurală reglementată de art. 585 din Codul de procedură penală.

În argumentare, invocând importanța principiului autorității de lucru judecat în ansamblul principiilor de drept ce guvernează atât procesul penal, cât și cel civil *lato sensu*, instanța a reținut că rezolvarea cauzei întemeiată pe dispozițiile art. 585 din Codul de procedură penală implică o analiză asupra unei situații de fapt mai complexă decât cea care a dus instanța de fond (în cauza finalizată prin Sentința penală nr. 3.148/2014 a Judecătoriei Ploiești) la revocarea liberării condiționate și cumularea restului rămas neexecutat de 475 de zile din pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată anterior petentului pedepsei rezultante de 2 ani închisoare aplicate cu acea ocazie. Astfel, fiind necesară descontopirea pedepsei de 2 ani și 475 de zile închisoare în pedepsele componente (două pedepse de 1 an și 6 luni închisoare și restul rămas neexecutat de 475 de zile din pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată petentului prin Sentința penală nr. 1.360/2013 a Judecătoriei Ploiești), instanța nu va fi obligată în analiza instituțiilor de drept aplicabile pluralității de infracțiuni (tratamentul penal al recidivei și/sau al concursului de infracțiuni în speță) să cumuleze neapărat restul de 475 de zile vreunei alte pedepse corespunzătoare unei etape a analizei mai sus menționate, în baza art. 104 alin. (2) din Codul penal.

În consecință, s-a apreciat că, în afară de principiul caracterului echitabil care guvernează procesul penal, care ar impune stabilirea unei soluții corecte din punct de vedere juridic și care ar putea fi juxtapus principiului autorității de lucru judecat, pentru că oricum autoritatea de lucru judecat a sentinței se va manifesta cu necesitate asupra pedepselor principale, analiza esențială ce va trebui efectuată ar trebui să se raporteze și la principiul nemenținerii sau necreării unei situații juridice mai grele a petentului condamnat, cu atât mai mult cu cât acesta este titularul acțiunii menite să ducă la reducerea pedepsei pe care o are de executat. Ca atare, dacă principiul autorității de lucru judecat ar duce la menținerea unei „erori” în defavoarea persoanei condamnate (cum s-ar părea că este cazul în speță prin cumularea restului rămas de executat cu o altă pedeapsă rezultantă în condițiile în care regimul juridic prevăzut de art. 61 din Codul penal anterior ar fi cel al contopirii restului rămas de executat cu pedeapsa nouă prin cumul juridic cu spor facultativ), atunci considerentele mai sus expuse ar face să primeze aplicarea principiilor caracterului echitabil al procesului penal și al aflării adevărului. Pe de altă parte, ajungerea la o concluzie finală ce ar face ca pedeapsa executabilă a inculpatului să depășească data de 7 noiembrie 2019 ar face să primeze aplicarea principiului *non reformatio in pejus*, cu consecința menținerii pedepselor executabile în prezent de către inculpat.

Plecând de la argumentele prezentate, dar ca o consecință directă a chestiunii de drept anterior invocate, instanța a reținut că o a treia întrebare ce se impune a fi adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura prevăzută de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală este: „În aplicarea art. 585 din Codul de procedură penală unei situații precum cea

în speță, a unei persoane condamnate definitiv în anul 2013 pentru 4 infracțiuni comise în perioada 2009—2011, în anul 2015 pentru 4 infracțiuni comise în anul 2011 și anterior, în anul 2015 pentru două infracțiuni comise la 14 iulie 2014 în concurs cu cele imediat anterior menționate, dar în recidivă postcondamnatorie față de primele, după liberarea condiționată din executarea pedepsei pentru acestea survenită la 21 mai 2014, cu rest rămas neexecutat de 475 de zile închisoare, care este ordinea și legea penală aplicabilă operațiunilor necesare modificării pedepsei potrivit instituțiilor potențial aplicabile în cauză — concurs de infracțiuni, recidivă și revocare beneficiu liberare condiționată, atât din perspectiva aplicării sau neaplicării autorității de lucru judecat a unei sentințe anterioare cu consecința cumulării restului rămas neexecutat de 475 de zile unei pedepse intermediare potrivit art. 104 alin. (2) din Codul penal?”

În legătură cu această chestiune de drept, instanța a reținut că, în mod necesar, de alegerea ordinii corecte a aplicării instituțiilor de drept penal cu incidență potențială în cauză depinde corecta soluționare a cauzei, condiție principală menționată de art. 475 din Codul de procedură penală pentru ca o întrebare preliminară să fie adresată Curții. În egală măsură, răspunsul la această întrebare principală depinde și de răspunsul la celelalte două întrebări anterioare.

Astfel, impunerea autorității de lucru judecat a Sentinței penale nr. 3.148/2014 a Judecătoriei Ploiești, sub aspectul menționat, ar face imposibilă analiza situației existenței concursului infracțiunilor judecate prin Sentința penală nr. 309/2015 față de cele ce au făcut obiectul contopirii prin Sentința penală nr. 1.630/2013 ale Judecătoriei Ploiești. Dacă s-ar reține că sunt obligatorii revocarea liberării condiționate din pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 1.630/2013 și cumularea restului rămas neexecutat cu pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 3.148/2014 a Judecătoriei Ploiești, atunci nu ar mai fi posibilă contopirea pedepselor ce au compus rezultanta de 4 ani închisoare, executată parțial până la liberarea condiționată, cu infracțiuni judecate ulterior revocării liberării condiționate. Cumularea restului rămas neexecutat cu o altă pedeapsă presupune că partea din pedeapsa ce s-a executat până la liberarea condiționată rămâne executată definitiv; or, efectul unei noi contopiri a pedepselor componente din rezultanta de 4 ani închisoare ar presupune că acestea nu au fost încă executate pentru că se va emite un nou mandat de executare a pedepsei.

Ca atare, alegerea unei astfel de soluții juridice, prin care să se mențină indivizibilitatea pedepsei de 2 ani și 475 de zile închisoare mai sus menționate, ar presupune, cel mai probabil, diferențiat față de cum a procedat Judecătoria Moreni în primă instanță, să se realizeze contopirea pedepselor componente ale rezultantei de 2 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 309/2015 a Judecătoriei Ploiești cu această pedeapsă de 2 ani și 475 de zile închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 3.148/2014 a Judecătoriei Ploiești (infracțiunile ce au stat la baza condamnărilor din aceste sentințe fiind concurente). Se remarcă însă că rezultanta finală ar fi mai gravă pentru inculpat decât situația actuală pentru că ar fi aplicabile dispozițiile noului Cod penal concursului de infracțiuni, pentru că în termenii concursului ar fi infracțiuni comise după 1 februarie 2014 (infracțiunile comise în 14 iulie 2014). La pedeapsa de 2 ani și 475 de zile închisoare ar trebui adăugate astfel câte o treime din cele 4 pedepse de 2 ani închisoare corespunzătoare infracțiunilor săvârșite în anul 2011 și judecate prin Sentința penală nr. 309/2015 a Judecătoriei Ploiești, deci 2 ani și 8 luni închisoare (o pedeapsă mai mare decât rezultanta de 2 ani închisoare pe care ar avea-o momentan de executat cumulată petentul).

Or, în situația în care se apreciază că rezolvarea situației juridice a petentului potrivit art. 585 din Codul de procedură penală trebuie să se realizeze global și fără ca Sentința penală nr. 3.148/2015 a Judecătorei Ploiești să aibă autoritate de lucru judecat în sensul mai sus menționat, se cere, într-adevăr, soluționată chestiunea concurenței mai multor infracțiuni „două câte două”, astfel cum s-a expus anterior.

Instanța a susținut că soluționarea corectă a problemei în discuție presupunea contopirea într-o aceeași etapă a tuturor infracțiunilor, pe baza regulilor prevăzute de art. 34 din Codul penal anterior, iar nu contopirea în două etape, potrivit regulilor de la concurs sau prin intercalarea regulilor specifice recidivei postcondamnatorii, respectiv ale concursului de infracțiuni.

Existența concurenței între prima și a doua categorie de infracțiuni și apoi între a doua și a treia categorie de infracțiuni îndreptățește la această soluție. Astfel, prin voința legiuitorului (manifestată în art. 36 din Codul penal anterior), contopirile ulterioare făceau ca toate pedepsele intrate în componența ultimei rezultante să nu fie considerate ca fiind executate decât pe baza noului mandat de executare a pedepsei emis. Prin contopirea infracțiunilor din prima categorie cu cele din a doua categorie, infracțiunile ce au stat la baza condamnării inițiale nu sunt astfel considerate ca definitiv soluționate decât potrivit noii contopiri. Astfel nu am avea de ce să considerăm că ar mai trebui aplicat regimul juridic al recidivei sau al pluralității intermediare din perspectiva ultimei categorii de infracțiuni față de infracțiunile din prima categorie. Acest regim juridic al recidivei sau al pluralității intermediare s-ar fi aplicat doar dacă ar fi lipsit condamnarea pentru infracțiunile din a doua categorie.

De asemenea, sistemul cumulului juridic cu spor variabil era suficient de flexibil pentru a ține cont la individualizarea rezultantei de aspectul că unele dintre infracțiunile contopite ar fi fost săvârșite după intervenirea unei prime condamnări pentru unii dintre termenii noului concurs de infracțiuni.

Soluția aleasă rezolvă și problema existenței unui anumit element arbitrar, și anume data potențial diferită de judecare a infracțiunilor termeni ai concursului de infracțiuni atât cu cele pentru care intervine prima condamnare, cât și cu cele săvârșite după prima condamnare. Aceste infracțiuni sunt cele suficient de vechi pentru a fi în concurs cu cele din prima categorie și judecate suficient de târziu pentru a fi în concurs și cu cele din ultima categorie. Astfel, dacă infracțiunile menționate ar fi fost judecate înaintea judecării ultimelor infracțiuni săvârșite (dar totuși după comiterea acestor infracțiuni), cu suficient timp înainte astfel încât să fie cunoscute de instanța ce judecă infracțiunile din această ultimă categorie, atunci s-ar fi realizat contopirea pedepselor pentru toate primele infracțiuni săvârșite înainte de judecarea infracțiunilor celor mai recente. Într-o atare situație stabilirea unei pedepse rezultante inclusiv pentru primele infracțiuni judecate, pedeapsă rezultantă aplicată însă după momentul comiterii infracțiunilor celor mai recente, ar fi făcut inaplicabile regulile de la recidivă sau pluralitate intermediară pentru ultima categorie și s-ar fi contopit și aceste pedepse cu toate celelalte. Pentru identitate de rațiune s-ar impune aceeași soluție și dacă infracțiunile de categorie intermediară (concurente și cu primele pentru care a intervenit condamnarea și cu ultimele infracțiuni săvârșite) sunt judecate după cele mai recent săvârșite.

Chiar dacă, pe de o parte, regimul actual al recidivei postcondamnatorii s-a schimbat, după cum nici tratamentul penal al concursului de infracțiuni nu mai este atât de flexibil, considerăm că aceeași soluție ar trebui aplicată și în cazul de față, cu amendamentul că la tratamentul concursului de infracțiuni trebuie ținut cont de dispozițiile legii noi, față de comiterea unor infracțiuni sub imperiul legii noi și aplicarea astfel

a art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare.

În concluzie, instanța a apreciat că, întrucât nu se poate face abstracție de faptul că infracțiunile judecate potrivit Sentinței penale nr. 1.630/2013 a Judecătorei Ploiești sunt concurente cu cele judecate potrivit Sentinței penale nr. 309/2015 a Judecătorei Ploiești, iar acestea din urmă sunt concurente cu cele judecate prin Sentința penală nr. 3.148/2014 a Judecătorei Ploiești, iar acordarea eficacității regulilor concursului de infracțiuni nu ar fi posibilă dacă s-ar aplica în vreun fel regulile recidivei postcondamnatorii ce ar viza doar o parte din termenii concursului, atunci ar trebui contopite toate infracțiunile ce au făcut obiectul acestor sentințe cu neaplicarea regulilor specifice recidivei sau revocării liberării condiționate. Vor fi deduse din pedeapsa rezultantă (stabilită conform noii legi penale, pentru că ultimele infracțiuni sunt săvârșite după 1 februarie 2014) toate perioadele considerate ca fiind executate, cu începere din 9 septembrie 2011 și până în prezent (cu excepția intervalului 22 mai 2014—20 iulie 2014 când petentul a fost liber).

III. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție curțile de apel Târgu Mureș, Cluj, Constanța, București, Galați, Oradea, Timișoara, Brașov, Ploiești, Pitești, Craiova și Iași, care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

Curtea de Apel Suceava nu a comunicat punctul de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării, transmițând numai copii ale unor hotărâri judecătorești apreciate ca fiind relevante în materia de drept supusă analizei.

S-au conturat următoarele opinii:

1. Într-o opinie majoritară, exprimată de Curtea de Apel Târgu Mureș (Judecătoria Toplița), Curtea de Apel Cluj (Judecătoria Zalău, Tribunalul Maramureș), Curtea de Apel Constanța (Judecătoria Tulcea), Curtea de Apel București, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea (Judecătoria Satu Mare), Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Bacău (Judecătoria Buhuși), Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Galați și Curtea de Apel Iași (Tribunalul Iași, Tribunalul Vaslui), s-a susținut că, în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă duce la aplicarea art. 104 alin. (2) din Codul penal.

În argumentarea acestei opinii, pornind de la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012, potrivit căroră „tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă”, s-a susținut că, întrucât în ipoteza dată noua infracțiune a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, se va aplica temeiul de revocare a liberării condiționate prevăzut de art. 104 din acest cod.

2. Într-o opinie minoritară, exprimată la nivelul Curții de Apel București și al Curții de Apel Brașov (Tribunalul Covasna) s-a susținut că în ipoteza prezentată la subpunctul 1 al sesizării sunt aplicabile dispozițiile art. 61 din Codul penal anterior, întrucât art. 104 alin. (2) din Codul penal se aplică în situația în care liberarea condiționată a fost acordată conform legii noi.

3. În ceea ce privește subpunctele 2 și 3 din sesizare, instanțele judecătorești au opinat diferit:

În legătură cu subpunctul 2 din sesizare s-au emis următoarele puncte de vedere:

Curtea de Apel Târgu Mureș (Judecătoria Toplița), Curtea de Apel București (ca opinie majoritară) și Curtea de Apel Galați au susținut că în ipoteza prezentată sunt aplicabile dispozițiile art. 104 alin. (2) din Codul penal.

Opinia minoritară exprimată la nivelul Curții de Apel București a fost în sensul că, în cazul în care aplicarea pedepsei rezultante ar fi generată de o eroare de apreciere a normelor de drept, acest aspect poate fi remediat în calea procedurală reglementată de art. 585 din Codul de procedură penală, principiul caracterului echitabil al procesului penal și al aflării adevărului primând față de principiul autorității de lucru judecat, dacă prin aplicarea acestuia s-ar ajunge la menținerea unei erori în defavoarea persoanei condamnate.

Curtea de Apel Oradea a opinat în sensul că aspectele ce se doresc a fi dezlegate nu vizează chestiuni de drept, ci de interpretare și aplicare a normelor penale, motiv pentru care sesizarea este inadmisibilă.

Cu privire la subpunctul 3 din sesizare s-a opinat după cum urmează:

Curtea de Apel Târgu Mureș (Judecătoria Toplița) a susținut că în ipoteza prezentată se aplică legea penală mai favorabilă, respectiv Codul penal anterior.

Curtea de Apel Cluj (Tribunalul Maramureș) a opinat că în cauză se aplică dispozițiile art. 79 din Codul penal, care reglementează situațiile de concurs privind cauze de atenuare și cauze de agravare a răspunderii penale.

Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Oradea și Curtea de Apel Brașov au susținut că problema ce se dorește a fi dezlegată nu vizează chestiuni de drept, ci de interpretare și aplicare a normelor penale, motiv pentru care sesizarea este inadmisibilă sub acest aspect.

Curtea de Apel București, Curtea de Apel Timișoara și Curtea de Apel Pitești au opinat că în ipoteza prezentată este aplicabilă legea penală nouă, ca lege penală mai favorabilă.

4. Curtea de Apel Craiova a comunicat că, în cazul soluționării unei cereri întemeiate pe dispozițiile art. 585 din Codul de procedură penală, este lipsit de relevanță faptul că revocarea liberării condiționate a avut loc în temeiul dispozițiilor art. 104 alin. (2) din Codul penal sau în temeiul dispozițiilor art. 61 din Codul penal anterior.

Totodată, a comunicat că ordinea și legea penală aplicabile operațiunilor necesare modificării pedepsei potrivit instituțiilor aplicabile în cauză sunt: concursul de infracțiuni, recidiva și revocarea beneficiului liberării condiționate.

5. Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Tulcea au comunicat faptul că toate cele trei întrebări formulate de Tribunalul Dâmbovița tind la rezolvarea conflictului de drept procesul penal dedus judecării, sesizarea fiind inadmisibilă, în integralitate.

IV. Examenul jurisprudenței

Instanțele la care au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie sunt: Curtea de Apel Cluj (Judecătoria Zalău, Judecătoria Dragomirești), Curtea de Apel Constanța (Judecătoria Medgidia, Judecătoria Constanța), Curtea de Apel București (Judecătoria Sectorului 2, Judecătoria Sectorului 4, Judecătoria Sectorului 6, Judecătoria Buftea), Curtea de Apel Brașov (Judecătoria Brașov), Curtea de Apel Bacău (Judecătoria Bacău), Curtea de Apel Suceava (Judecătoria Suceava), Curtea de Apel Pitești (Judecătoria Topoloveni) și Curtea de Apel Craiova (Judecătoria Târgu Jiu).

Prin hotărârile judecătorești anterior menționate s-au pronunțat soluții cu privire la revocarea liberării condiționate,

potrivit dispozițiilor art. 61 din Codul penal anterior sau ale art. 102 alin. (4) din Codul penal, în situații particulare în care, în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, inculpatul a comis noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă.

V. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VI. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor din domeniul juridic cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, însă nu a fost comunicat niciun punct de vedere.

VII. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin concluziile scrise, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut, în esență, că sesizarea, în ansamblul ei, este inadmisibilă întrucât, prin modul confuz și alambicat de formulare a întrebărilor, instanța de trimitere, pe de o parte, încearcă a-și lămuri probleme de drept nepertinente cauzei pendinte sau cărora li s-a răspuns, parțial, prin dezlegări anterioare, iar, pe de altă parte, transferă asupra Înaltei Curți sarcina rezolvării cauzei cu judecarea căreia a fost sesizată.

VIII. Dispoziții legale incidente

Codul penal din 1969

Art. 59. — Liberarea condiționată

După ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin trei pătrimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin două treimi când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

Când condamnatul execută mai multe pedepse cu închisoare care nu se contopesc, fracțiunile de pedeapsă arătate în alin. 1 se socotesc în raport cu totalul pedepselor.

În aplicarea dispozițiilor alineatelor precedente se are în vedere durata pedepsei pe care o execută condamnatul.

Art. 61. — Efectele liberării condiționate

Pedeapsa se consideră executată dacă în intervalul de timp de la liberare și până la împlinirea duratei pedepsei, cel condamnat nu a săvârșit din nou o infracțiune. Dacă în același interval cel liberat a comis din nou o infracțiune, instanța, ținând seama de gravitatea acesteia, poate dispune fie menținerea liberării condiționate, fie revocarea. În acest din urmă caz, pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită ulterior și restul de pedeapsă ce a mai rămas de executat din pedeapsa anterioară se contopesc, putându-se aplica un spor până la 5 ani.

Revocarea este obligatorie în cazul când fapta săvârșită este o infracțiune contra siguranței statului, o infracțiune contra păcii și omenirii, o infracțiune de omor, o infracțiune săvârșită cu intenție care a avut ca urmare moartea unei persoane sau o infracțiune prin care s-au produs consecințe deosebit de grave.

Art. 33. — Concursul de infracțiuni

Concurs de infracțiuni există:

a) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna dintre ele. Există concurs chiar dacă una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni;

b) când o acțiune sau inacțiune, săvârșită de aceeași persoană, datorită împrejurărilor în care a avut loc și urmărilor pe care le-a produs, întrunește elementele mai multor infracțiuni.

Art. 34. — Pedepsa principală în caz de concurs de infracțiuni săvârșite de persoana fizică

În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa, după cum urmează:

a) când s-a stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detențiunii pe viață;

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximumul ei special, iar când acest maxim nu este îndeplător, se poate adăuga un spor de până la 5 ani;

c) când s-au stabilit numai amenzi, se aplică pedeapsa cea mai mare, care poate fi sporită până la maximumul ei special, iar dacă acest maxim nu este îndeplător, se poate adăuga un spor de până la jumătate din acel maxim;

d) când s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se poate adăuga amenda, în totul sau în parte;

e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare și mai multe pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, potrivit dispoziției de la lit. b), la care se poate adăuga amenda, potrivit dispoziției de la lit. c).

Prin aplicarea dispozițiilor din alineatul precedent nu se poate depăși totalul pedepselor stabilite de instanță pentru infracțiunile concurente.

Art. 36. — Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente săvârșite de persoana fizică

Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 34 și 35.

Dispozițiile art. 34 și 35 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat suferise și o altă condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă.

Dacă infractorul a executat în totul sau în parte pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente.

Dispozițiile privitoare la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracțiuni se aplică și în cazul în care condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.

Art. 37. — Recidiva în cazul persoanei fizice

Există recidivă pentru persoana fizică în următoarele cazuri:

a) când după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni, cel condamnat săvârșește din nou o infracțiune cu intenție, înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării acesteia sau în stare de evadare, iar pedeapsa prevăzută de lege pentru a doua infracțiune este închisoarea mai mare de un an;

b) când după executarea unei pedepse cu închisoare mai mare de 6 luni, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după împlinirea termenului de prescripție a executării unei asemenea pedepse, cel condamnat săvârșește din nou o infracțiune cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an;

c) când după condamnarea la cel puțin trei pedepse cu închisoare până la 6 luni sau după executare, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescrierea executării a cel puțin trei asemenea pedepse, cel condamnat săvârșește din nou o infracțiune cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an.

Există recidivă și în cazurile în care una dintre pedepsele prevăzute în alin. 1 este detențiunea pe viață.

Pentru stabilirea stării de recidivă în cazurile prevăzute în alin. 1 lit. a) și b) și alin. 2, se poate ține seama și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o faptă prevăzută și de legea română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit dispozițiilor legii.

Art. 38. — Condamnările care nu atrag starea de recidivă

La stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de hotărârile de condamnare privitoare la:

a) infracțiunile săvârșite în timpul minorității;

a¹) infracțiunile săvârșite din culpă;

b) infracțiunile amnistiate;

c) faptele care nu mai sunt prevăzute ca infracțiuni de legea penală.

De asemenea, nu se ține seama de condamnările pentru care a intervenit reabilitarea, sau în privința cărora s-a împlinit termenul de reabilitare.

Legea 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Art. 10. — Tratamentul sancționar al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.

Codul penal**Art. 5. — Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei**

(1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.

Art. 102. — Supravegherea condamnatului

(1) Pe durata supravegherii, datele prevăzute în art. 101 alin. (1) lit. c)—e) se comunică serviciului de probațiune.

(2) Supravegherea executării obligațiilor prevăzute în art. 101 alin. (2) lit. a) și lit. b) se face de serviciul de probațiune. Verificarea modului de îndeplinire a obligațiilor prevăzute în art. 101 alin. (2) lit. c)—g) se face de organele abilitate, care vor sesiza serviciul de probațiune cu privire la orice încălcare a acestora.

(3) Supravegherea executării obligațiilor prevăzute în art. 101 alin. (2) lit. d) și lit. e) poate fi realizată și printr-un sistem electronic de supraveghere, în condițiile prevăzute de legea specială.

(4) Pe durata supravegherii, serviciul de probațiune are obligația să sesizeze instanța, dacă:

a) au intervenit motive care justifică fie modificarea obligațiilor impuse de instanță, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută, în condițiile stabilite, obligațiile ce îi revin.

Art. 104. — Revocarea liberării condiționate

(1) Dacă pe durata supravegherii persoana condamnată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu

execută obligațiile impuse, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă.

(2) Dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.

(3) Dispozițiile alin. (1) și alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul liberării condiționate din executarea pedepsei detențiunii pe viață.

Codul de procedură penală

Art. 585. — Alte modificări de pedepse

(1) Pedeapsa pronunțată poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența vreuneia dintre următoarele situații:

- a) concursul de infracțiuni;
- b) recidiva;
- c) pluralitatea intermediară;
- d) acte care intră în conținutul aceleiași infracțiuni.

(2) Instanța competentă să dispună asupra modificării pedepsei este instanța de executare a ultimei hotărâri sau, în cazul în care persoana condamnată se află în stare de deținere, instanța corespunzătoare în a cărei circumscripție se află locul de deținere.

(3) Sesizarea instanței se face din oficiu, la cererea procurorului ori a celui condamnat.

(4) La primirea cererii, președintele completului de judecată dispune atașarea la dosar a înscrisurilor și luarea tuturor măsurilor necesare soluționării cauzei.

Art. 587. — Liberarea condiționată

(1) Liberarea condiționată se dispune, la cererea sau la propunerea făcută potrivit dispozițiilor legii privind executarea pedepselor, de către judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere.

(2) Când instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea liberării condiționate, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia propunerea sau cererea va putea fi reînnoită. Termenul nu poate fi mai mare de un an și curge de la rămânerea definitivă a hotărârii.

(3) Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu contestație la tribunalul în a cărei circumscripție se află locul de deținere, în termen de 3 zile de la comunicare. Contestația formulată de procuror este suspensivă de executare.

(4) O copie de pe hotărârea rămasă definitivă se comunică serviciului de probațiune competent, precum și unității de poliție în a cărei circumscripție locuiește cel eliberat.

Art. 588. — Anularea și revocarea liberării condiționate

(1) Asupra anulării liberării condiționate prevăzute la art. 105 alin. (1) din Codul penal se pronunță, din oficiu sau la sesizarea procurorului sau a consilierului de probațiune, instanța care judecă ori a judecat în primă instanță infracțiunea care atrage anularea.

(2) Instanța prevăzută la alin. (1) se pronunță și asupra revocării liberării condiționate, în situația prevăzută la art. 104 alin. (2) din Codul penal.

(3) Instanța prevăzută la art. 587 alin. (1) se pronunță și asupra revocării liberării condiționate, în situația prevăzută la art. 104 alin. (1) din Codul penal, la sesizarea serviciului de probațiune, precum și în cazul când instanța care l-a judecat pe condamnat pentru o altă infracțiune nu s-a pronunțat în această privință.

(4) Instanța în fața căreia hotărârea a rămas definitivă este obligată să comunice locului de deținere și serviciului de probațiune, atunci când este cazul, o copie de pe dispozitivul prin care s-a dispus revocarea liberării condiționate.

IX. Opinia judecătorului-raportor

Judecătorul-raportor a opinat în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Tribunalul Dâmbovița — Secția penală în Dosarul nr. 1.427/262/2015.

În argumentare, în esență, judecătorul-raportor a susținut că, deși sesizarea îndeplinește condițiile de admisibilitate privind titularul, etapa procesuală în care poate fi formulată, precum și cerința ca asupra chestiunii de drept să nu se mai fi pronunțat instanța supremă printr-o hotărâre prealabilă sau o decizie de recurs în interesul legii, aceasta nu îndeplinește și condiția referitoare la *existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective*, întrucât prima chestiune de drept ridicată de instanța de trimitere, care vizează problema revocării liberării condiționate ca urmare a săvârșirii unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă [procedură reglementată de dispozițiile art. 488 alin. (2) din Codul de procedură penală], nu are legătură cu soluționarea pe fond a cauzei cu care este sesizat Tribunalul Dâmbovița, respectiv cerere de contopire întemeiată pe dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, inadmisibilitatea acesteia repercutându-se și asupra celei de-a doua întrebări care are caracter subsidiar.

Deopotrivă, a susținut că și cea de-a treia întrebare este inadmisibilă, întrucât nu vizează dezlegarea cu valoare de principiu a unei chestiuni de drept, respectiv interpretarea unor dispoziții legale *in abstracto*, ci rezolvarea cauzei cu care Tribunalul Dâmbovița a fost învestit, pe baza tuturor datelor și elementelor din dosar.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția penală, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, reține următoarele:

Reglementând condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, legiuitorul a reglementat, prin art. 475 din Codul de procedură penală, posibilitatea anumitor instanțe, inclusiv a curții de apel, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care constată, în cursul judecății, existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța supremă nu a statuat încă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

Ca urmare, admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea cumulativă a următoarelor exigențe:

- instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
- soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;
- chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

Examinând admisibilitatea sesizării prin prisma criteriilor susmenționate, Înalta Curte constată următoarele:

Prima condiție analizată, referitoare la *existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță*, este îndeplinită, Tribunalul Dâmbovița — Secția penală fiind investit,

în Dosarul nr. 1.427/262/2015, cu soluționarea contestației formulate de condamnatul G.A.N. împotriva Sentinței penale nr. 21 din 14 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria Moreni în Dosarul nr. 1.427/262/2015.

De asemenea, este îndeplinită și cea de-a treia condiție enunțată, întrucât *chestiunea de drept* cu a cărei dezlegare a fost sesizată instanța supremă *nu a primit o rezolvare* printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

În ceea ce privește îndeplinirea cerinței *existenței unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective*, referitor la fiecare dintre întrebările formulate, se rețin următoarele:

1. Prima întrebare, prin care se solicită dezlegarea chestiunii de drept „dacă în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă conduce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior sau a art. 104 alin. (2) din Codul penal”, **nu are legătură cu soluționarea pe fond a cauzei cu care este sesizat Tribunalul Dâmbovița.**

Noțiunea de „soluționarea pe fond a cauzei” a fost explicată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014, prin care s-a statuat că: „între problema de drept a cărei lămurire se solicită și soluția dată asupra acțiunii penale și/sau civile de către instanța pe rolul căreia se află cauza în ultimul grad de jurisdicție trebuie să existe o relație de dependență, în sensul ca decizia Înaltei Curți pronunțată în procedura prevăzută de art. 476 și 477 din Codul de procedură penală să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate o are în cadrul soluționării pe fond a litigiului.

Prin sintagma «soluționarea pe fond a cauzei» folosită de legiuitor în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală pentru a desemna legătura obiectivă dintre chestiunea de drept supusă interpretării și procesul penal în curs trebuie astfel să se înțeleagă dezlegarea raportului juridic penal născut ca urmare a încălcării relațiilor sociale protejuate prin norma de incriminare, inclusiv sub aspectul consecințelor de natură civilă, și nu rezolvarea unei cereri incidentale invocate pe parcursul judecării cauzei în ultimă instanță”.

Practica Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală este constantă sub acest aspect, în același sens fiind și Decizia nr. 17 din 1 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; Decizia nr. 19 din 15 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 octombrie 2014; Decizia nr. 24 din 6 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 11 noiembrie 2014; Decizia nr. 7 din 17 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2015.

În prezenta cauză Tribunalul Dâmbovița nu este investit cu o speță în care să se ridice problema revocării liberării condiționate ca urmare a săvârșirii unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă [procedură reglementată de dispozițiile art. 488 alin. (2) din Codul de procedură penală], ci cu un dosar ce are ca obiect o **cerere de contopire întemeiată pe dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.**

Chestiunea de drept ridicată de instanța de trimitere vizează modul de stabilire a pedepsei rezultante pentru două dintre infracțiunile despre care se susține că ar face parte din

structura pluralității, iar această problemă **a fost deja soluționată prin hotărâre definitivă**, cu ocazia pronunțării condamnării pentru respectivele infracțiuni. Astfel, așa cum rezultă din încheierea de sesizare (fila 3), prin Sentința penală nr. 3.148/2014 a Judecătoria Ploiești, definitivă prin Decizia penală nr. 33/2015 a Curții de Apel Ploiești, instanțele care au judecat cele două infracțiuni de distrugere calificată comise la data de 14 iulie 2014 au dispus condamnarea inculpatului G.A.N. și, **în temeiul art. 104 alin. (2) din Codul penal**, revocarea liberării condiționate.

Se constată așadar că ceea ce se solicită în procedura prevăzută de dispozițiile art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală este dezlegarea unei probleme de drept de care a depins rezolvarea unei alte cauze penale, soluționată definitiv și care se bucură de autoritate de lucru judecat (Sentința penală nr. 3.148/2014 a Judecătoria Ploiești). Tribunalul Dâmbovița, apreciind că în cauză erau aplicabile dispozițiile art. 61 din Codul penal anterior, iar nu cele ale art. 104 alin. (2) din Codul penal, cere practic instanței supreme exercitarea unui control judiciar asupra unei soluții definitive, în afara cadrului prevăzut de dispozițiile legale care reglementează căile extraordinare de atac.

Or, mecanismul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile nu permite Înaltei Curți de Casație și Justiție rezolvarea de principiu a unei chestiuni de drept deja soluționate printr-o hotărâre penală definitivă și nici cenzurarea modului în care aceasta a fost rezolvată.

Ca atare, în raport cu cele anterior reținute, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind prima întrebare din încheierea de sesizare este inadmisibilă.

2. Cea de-a doua întrebare cuprinsă în încheierea de sesizare, „în cazul în care Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior, care este relevanța într-o situație precum cea de față, în cadrul soluționării unei cereri ulterioare întemeiate potrivit art. 585 din Codul de procedură penală, a faptului că printr-o hotărâre anterioară aplicabilă persoanei condamnate s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 104 alin. (2) din Codul penal, iar nu ale art. 61 din Codul penal anterior?” este subsidiară celei analizate anterior, astfel că **inadmisibilitatea primei întrebări determină aceeași concluzie și în privința celei de-a doua probleme de drept formulate de instanța de trimitere.**

3. Prin cea de-a treia întrebare, Tribunalul Dâmbovița descrie situația concretă din dosarul cu care a fost sesizat și solicită stabilirea legii aplicabile în cauză și a ordinii în care sunt incidente instituțiile de drept penal substanțial, respectiv concursul de infracțiuni, recidiva și revocarea liberării condiționate.

Astfel, se cere Înaltei Curți să se pronunțe în următoarea situație punctuală: „în aplicarea art. 585 din Codul de procedură penală unei situații precum cea din speță, a unei persoane condamnate definitiv în anul 2013 pentru 4 infracțiuni comise în perioada 2009—2011, în anul 2015 pentru 4 infracțiuni comise în anul 2011 și anterior, în anul 2015 pentru 2 infracțiuni comise la 14 iulie 2014 în concurs cu cele imediat anterior menționate, dar în recidivă postcondamnatorie față de primele, după liberarea condiționată din executarea pedepsei pentru acestea survenită la 21 mai 2014, cu rest rămas neexecutat de 475 de zile închisoare, care este ordinea și legea penală aplicabilă operațiunilor necesare modificării pedepsei potrivit instituțiilor potențial aplicabile în cauză — concurs de infracțiuni, recidivă și revocare beneficiu liberare condiționată, atât din perspectiva aplicării sau neaplicării autorității de lucru judecat a unei sentințe

anterioare cu consecința cumulării restului rămas neexecutat de 475 de zile unei pedepse intermediare potrivit art. 104 alin. (2) din Codul penal?”

Înalta Curte constată, față de modul în care a fost formulată întrebarea de către instanța de trimitere, că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării întrucât ceea ce se solicită în procedura prevăzută de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală nu este dezlegarea cu valoare de principiu a unei chestiuni de drept, respectiv interpretarea unor dispoziții legale *in abstracto*, ci rezolvarea cauzei cu care Tribunalul Dâmbovița a fost investit, pe baza tuturor datelor și elementelor din dosar.

În același sens este și jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în mod constant statuându-se că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile procesual penale pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile ori de câte ori întrebarea formulată a depășit cadrul unei interpretări *in abstracto* a dispozițiilor legale. Astfel, prin Decizia nr. 16 din 22 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015, sesizarea a fost respinsă ca inadmisibilă, constatându-se că prin formularea acesteia se tinde, în realitate, la pronunțarea unei decizii definitive și obligatorii cu privire la o chestiune de fapt, ceea ce excedează procedurii prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală; prin Decizia nr. 28 din

29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015, sesizarea a fost respinsă ca inadmisibilă, reținându-se că este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea în abstracto a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței; prin Decizia nr. 31 din 19 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 11 ianuarie 2016, de respingere a sesizării ca inadmisibilă, s-a reținut că instanța supremă, în unificarea practicii judiciare prin mecanismul hotărârii prealabile, vizează acele chestiuni de drept ce influențează soluția în cauză, însă nu determină baza factuală, caracterizarea în drept și nici legea aplicabilă cauzei în ipoteza succesivității de legi, acestea aparținând exclusiv instanței investite cu soluționarea acțiunii penale; prin Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016, sesizarea a fost respinsă ca inadmisibilă, arătându-se că hotărârile prealabile trebuie pronunțate numai în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, constituind o dezlegare de principiu a unei probleme de drept. În egală măsură, sesizarea trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare a legii, și nu elemente particulare ale cauzei deduse judecării.

În raport cu cele anterior reținute se constată că și sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind a treia întrebare din încheierea de sesizare este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul dispozițiilor art. 477 din Codul de procedură penală.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția penală prin Încheierea de ședință din data de 11 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.427/262/2015, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. În cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior sau a art. 104 alin. (2) din Codul penal.

2. În cazul în care Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că în cazul intervenirii liberării condiționate din executarea unei pedepse privative de libertate, acordată potrivit dispozițiilor art. 59 și următoarele din Codul penal anterior, dar după 1 februarie 2014, comiterea unei noi infracțiuni în interiorul restului rămas neexecutat din pedeapsă ar duce la aplicarea art. 61 din Codul penal anterior, care este relevanța într-o situație precum cea de față, în cadrul soluționării unei cereri ulterioare întemeiate potrivit art. 585 din Codul de procedură penală, a faptului că printr-o hotărâre anterioară aplicabilă persoanei condamnate s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 104 alin. (2) din Codul penal, iar nu ale art. 61 din Codul penal anterior.

3. În aplicarea art. 585 din Codul de procedură penală unei situații precum cea în speță, a unei persoane condamnate definitiv în anul 2013 pentru 4 infracțiuni comise în perioada 2009—2011, în anul 2015 pentru 4 infracțiuni comise în anul 2011 și anterior, în anul 2015 pentru 2 infracțiuni comise la 14 iulie 2014 în concurs cu cele imediat anterior menționate, dar în recidivă postcondamnatorie față de primele, după liberarea condiționată din executarea pedepsei pentru acestea survenită la 21 mai 2014, cu rest rămas neexecutat de 475 de zile închisoare, care este ordinea și legea penală aplicabilă operațiunilor necesare modificării pedepsei potrivit instituțiilor potențial aplicabile în cauză — concurs de infracțiuni, recidivă și revocare beneficiu liberare condiționată, atât din perspectiva aplicării sau neaplicării autorității de lucru judecat a unei sentințe anterioare cu consecința cumulării restului rămas neexecutat de 475 de zile unei pedepse intermediare potrivit art. 104 alin. (2) din Codul penal.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 mai 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Marcela Radu

ACTE ALE COLEGIULUI NAȚIONAL AL ASISTENȚILOR SOCIALI

COLEGIUL NAȚIONAL AL ASISTENȚILOR SOCIALI

HOTĂRÂRE**privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Colegiului Național al Asistenților Sociali, adoptat prin Hotărârea Congresului Național al Colegiului Național al Asistenților Sociali nr. 1/2012**

Având în vedere:

— prevederile Legii nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările ulterioare;

— propunerile formulate de Biroul executiv al Colegiului Național al Asistenților Sociali,

în temeiul dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 466/2004, cu modificările ulterioare, și ale art. 48 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Național al Asistenților Sociali, adoptat prin Hotărârea Congresului Național al Colegiului Național al Asistenților Sociali nr. 1/2012,

Congresul Național al Colegiului Național al Asistenților Sociali hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Național al Asistenților Sociali, adoptat prin Hotărârea Congresului Național al Colegiului Național al Asistenților Sociali nr. 1/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 aprilie 2012 se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 57, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) În cadrul BEX funcționează următoarele comisii operative:

- a) Comisia de avizare și atestare profesională;
- b) Comisia de formare profesională continuă;
- c) Comisia de deontologie profesională;
- d) Comisia de strategie și dezvoltare profesională;
- e) Comisia de cercetare în asistență socială;
- f) Comisia de imagine și comunicare.”

2. După articolul 63 se introduc două noi subsecțiuni, care cuprind articolele 63¹ și 63², cu următorul cuprins:

„**Comisia de cercetare în asistență socială**

Art. 63¹. — (1) Comisia de cercetare în asistență socială îndeplinește următoarele atribuții:

- a) desfășoară activități de cercetare în domeniul asistenței sociale, al intervenției sociale și al comunicării sociale;
- b) promovează rezultatele studiilor derulate sub egida Colegiului în rândul comunității asistenților sociali, al factorilor de decizie și al publicului larg;
- c) propune măsuri pentru îmbunătățirea practicilor sociale prin contribuție la elaborarea, implementarea și evaluarea impactului intervenției asistentului social;
- d) colaborează cu diverse instituții de învățământ și de cercetare din țară și din străinătate în vederea promovării asistenței sociale bazate pe dovezi;
- e) monitorizează activitatea de cercetare a asistenților sociali înscriși în Colegiu;
- f) stimulează activitatea de cercetare a asistenților sociali prin facilitarea accesului la cursuri de formare în domeniu, accesul la infrastructura de cercetare;
- g) formulează propuneri către BEX privind instituirea de arii de cercetare socială interdisciplinară;
- h) colaborează cu celelalte comisii operative ale Colegiului pentru identificarea temelor de cercetare relevante pentru comunitatea asistenților sociali din România.

(2) Studiile și cercetările elaborate pot fundamenta strategiile de dezvoltare ale Colegiului, precum și politicile publice în domeniul asistenței sociale.

(3) Comisia de cercetare în asistență socială exercită orice alte atribuții stabilite de prezentul regulament sau prin acte emise de organele de conducere ale Colegiului.

Comisia de imagine și comunicare

Art. 63². — (1) Comisia de imagine și comunicare îndeplinește următoarele atribuții:

- a) elaborează strategia de promovare a imaginii Colegiului și o supune aprobării BEX;
- b) coordonează acțiunile de promovare a imaginii Colegiului;
- c) concepe, elaborează și asigură distribuirea materialelor de promovare a imaginii Colegiului (afișe și postere, broșuri, albume, ghiduri, pliante, fluturași de informare, CD-uri de prezentare etc.);
- d) colaborează cu celelalte comisii operative pentru conceperea și diseminarea informațiilor cu privire la activitatea Colegiului;
- e) propune manifestări și evenimente de promovare a Colegiului;
- f) stabilește configurația și structura site-ului Colegiului www.cnasr.ro, precum și dezvoltarea altor site-uri dedicate evenimentelor organizate de Colegiu și le supune aprobării BEX;
- g) monitorizează și analizează imaginea Colegiului în mediul virtual;
- h) asigură o bună comunicare cu toate comisiile, departamentele și structurile Colegiului;
- i) asigură o bună comunicare cu toate organizațiile, instituțiile sau persoanele fizice interesate de Colegiu;
- j) identifică posibilitățile de colaborare în care poate fi implicat Colegiul;
- k) identifică toate problemele ce apar în legătură cu imaginea și relațiile Colegiului și le aduce la cunoștința BEX în vederea soluționării acestora.

(2) Comisia de imagine și comunicare îndeplinește orice alte atribuții stabilite de prezentul Regulament sau prin acte emise de organele de conducere ale Colegiului.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Art. III. — Prezenta hotărâre se afișează și pe pagina web a Colegiului Național al Asistenților Sociali și se comunică structurilor teritoriale ale Colegiului, care vor lua măsuri de aplicare a acesteia.

Președintele Colegiului Național al Asistenților Sociali,

Doru Buzducea

București, 15 martie 2016.

Nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, pentru alegerea autorităților administrației publice locale desfășurată conform Hotărârii Guvernului nr. 51/2016 privind stabilirea datei alegerilor locale din anul 2016

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
1	Erdélyi Magyar Néppárt — Partidul Popular Maghiar din Transilvania	partid politic
2	Partidul Mișcarea Social Liberală	partid politic
3	Uniunea Populară Social Creștină	partid politic
4	Asociația Partida Romilor „Pro-Europa”	minoritate națională
5	Uniunea Croaților din România	minoritate națională
6	Bădilă Ioan	candidat independent
7	Câmpean Grațiela Lucia	candidat independent
8	Danciu Ionela Mariana	candidat independent
9	Iacob Remus Marius	candidat independent
10	Macarie Gheorghe	candidat independent
11	Nicoară Nicolae-Ciprian	candidat independent
12	Trifu Marian Mircea	candidat independent
13	Ciceu Petru	candidat independent
14	Dobrescu Paul	candidat independent
15	Filip Eugen Dorin	candidat independent
16	Luca Mircea Traian	candidat independent
17	Pilan Marcel	candidat independent
18	Pop Moise	candidat independent
19	Popa Ion	candidat independent
20	Rezban Ionel	candidat independent
21	Cruțescu Marin	candidat independent
22	Pendiuc Tudor	candidat independent
23	Popa-Nică Nicolae	candidat independent
24	Rusu Aurel	candidat independent
25	Tănăsescu Florian	candidat independent
26	Drăgoi Viorel	candidat independent
27	Ghingheș Cristian	candidat independent
28	Ilie Vasile	candidat independent
29	Roșeț Constantin	candidat independent
30	Șova Sorin	candidat independent
31	Tancău Iulian	candidat independent
32	Burga Cristina	candidat independent
33	Hințiu Dorin Petru	candidat independent
34	Kovacs Zoltan	candidat independent
35	Miclăuș Flore	candidat independent
36	Molnár József	candidat independent
37	Roșu Nicolae	candidat independent
38	Beregszászi János-Előd-Maitreya	candidat independent
39	Sereș Florian	candidat independent
40	Zsembinszky Stefan	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
41	Bojor Florin Ioan	candidat independent
42	Ciurea Viorel	candidat independent
43	Dumitriu-Mureșan Dragoș	candidat independent
44	Flămând Radu-Iulian	candidat independent
45	Melian Valentin Ionel	candidat independent
46	Negrușeri Vasile	candidat independent
47	Szabo Măriuța-Iftinia	candidat independent
48	Voicu Sorin Alexandru	candidat independent
49	Bejinaru Elena-Angelica	candidat independent
50	Fetcu Mircea-Florin	candidat independent
51	Galanton Petru	candidat independent
52	Petraru Dorin	candidat independent
53	Roșcăneanu Sorin-Iulian	candidat independent
54	Căprariu Lucian	candidat independent
55	Coșoreanu Virgil	candidat independent
56	Coman Mădălina-Manuela	candidat independent
57	Roșu Teofil	candidat independent
58	Crișan Burian Mircea	candidat independent
59	Nicoară Metodie	candidat independent
60	Verindeanu Pavel	candidat independent
61	Găman Gheorghe	candidat independent
62	Trifu Vasilica	candidat independent
63	Criste Augustin	candidat independent
64	Dejeu Mircea	candidat independent
65	Dinea Ionuț-Valentin	candidat independent
66	Ionel Dorina	candidat independent
67	Lupea Dorel	candidat independent
68	Martin Ioan	candidat independent
69	Moldovan Ionuț Costin	candidat independent
70	Olosutean Petru	candidat independent
71	Irimie Pavel	candidat independent
72	Rad Dumitru	candidat independent
73	Rusu Milu	candidat independent
74	Cateliu Gabriel	candidat independent
75	Doboreanu Marian	candidat independent
76	Nicolae Silvian	candidat independent
77	Bokor Béla	candidat independent
78	Bularca Constantin	candidat independent
79	Kadar Tihamer	candidat independent
80	Kátai Sándor	candidat independent
81	Marton Laszlo	candidat independent
82	Nagy Istvan	candidat independent
83	Nedelea Mihaela-Mariana	candidat independent
84	Pall Janos	candidat independent
85	Tozlovanu Horia-Mihai	candidat independent
86	Badea Constantin	candidat independent
87	Casandrescu Ion	candidat independent
88	Costache Ionel-Cristian	candidat independent
89	Dascălu Rodica	candidat independent
90	Gheorghe Ion	candidat independent
91	Olîc Vasile	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
92	Păun Gabriel Virgil	candidat independent
93	Rădoi Vasile	candidat independent
94	Amza Vasile	candidat independent
95	Fecioru Ion	candidat independent
96	Guran Eugen	candidat independent
97	Iliuță Dan	candidat independent
98	Pană Ionel	candidat independent
99	Păun Liviu-Mihai	candidat independent
100	Piculeasa Nicolae	candidat independent
101	Șoșa Ilie	candidat independent
102	Mihail Marin	candidat independent
103	Floareș Mircea	candidat independent
104	Gavril Claudiu Sorin	candidat independent
105	Goldură Ionel	candidat independent
106	Preda Ștefănașe	candidat independent
107	Savastre Margareta	candidat independent
108	Stan Maricel	candidat independent
109	Bondoc Dumitru	candidat independent
110	Ciocârlan Dumitru	candidat independent
111	Cîrligeru Nicolae	candidat independent
112	Dobroiu Dumitru	candidat independent
113	Drăghici Gabriel-Gheorghe	candidat independent
114	Feroiu Maria	candidat independent
115	Gherghina Ion-Sevastian	candidat independent
116	Osnaga Dumitru	candidat independent
117	Pîrvuleț Cristian Mircea	candidat independent
118	Predescu Tache	candidat independent
119	Sanda Ion	candidat independent
120	Sandu Luminița	candidat independent
121	Sulugiu Aurel	candidat independent
122	Țuhașu Ion	candidat independent
123	Antal Vilmos	candidat independent
124	Baliga György	candidat independent
125	Fazakas Hajni	candidat independent
126	György József	candidat independent
127	Kósa Petru	candidat independent
128	Lázár Béla	candidat independent
129	Fekete Örs	candidat independent
130	Boiangiu Maria	candidat independent
131	Bugnar Daniel	candidat independent
132	Greco Ioan Mihai	candidat independent
133	Pârjol Aurel	candidat independent
134	Tomotaș Ștefan	candidat independent
135	Vinerean Doinel	candidat independent
136	Dimache Ionuț-Jenel	candidat independent
137	Iancu Iulică	candidat independent
138	Poiană Alexandru	candidat independent
139	Țăranu George	candidat independent
140	Radu Vasilică	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
141	Toma Nichita	candidat independent
142	Braicu Ion	candidat independent
143	Ciplea Silviu-Ioan	candidat independent
144	Herbil Pavel	candidat independent
145	Ionescu Ana-Doina	candidat independent
146	Mureşan Sorin Dumitru	candidat independent
147	Pop Ioan	candidat independent
148	Gherghe-Roşoga Ion	candidat independent
149	Juncu Marian	candidat independent
150	Paier Constantin	candidat independent
151	Pătrăşcoiu Constantin	candidat independent
152	Sibinescu Ionuţ	candidat independent
153	Similaru Elena	candidat independent
154	Görög Istvan	candidat independent
155	Kereszturi Istvan	candidat independent
156	Kovacs Edit	candidat independent
157	Marian Maria	candidat independent
158	Peterfi Lajos	candidat independent
159	Sandor Cornel	candidat independent
160	Chelariu Anton	candidat independent
161	Ignat Andrei	candidat independent
162	Niţă Vasile	candidat independent
163	Petrea Pavel	candidat independent
164	Bălşeanu Constantin	candidat independent
165	Guşatu Traian	candidat independent
166	Meianu Marin	candidat independent
167	Mitriţoiaia Gelu	candidat independent
168	Preda Radian	candidat independent
169	Ţuluş Marin	candidat independent
170	Safta Mihaela	candidat independent
171	Serafim Dumitru	candidat independent
172	Slătulescu Mişu	candidat independent
173	Turcu Mihai	candidat independent
174	Vanţă Victor Hariton	candidat independent
175	Petrescu Ion	candidat independent
176	Chioveanu Mihai Alexandru	candidat independent
177	Constantin Mihai Cosmin	candidat independent
178	Fenichiu Marius	candidat independent
179	Ferentz Roberto Cristian	candidat independent
180	Filip Valentin	candidat independent
181	Gâjman Doru	candidat independent
182	Gheorghe Florin Ozon	candidat independent
183	Gheorghe Vasile	candidat independent
184	Mihalache Elena	candidat independent
185	Pântea Gheorghe	candidat independent
186	Rizea-Ducu Cocuţa	candidat independent
187	Soare Ferdinand Valentin	candidat independent
188	Staicu Constantin Claudiu	candidat independent
189	Toader Mihail	candidat independent
190	Totolici-Cimpoiaşu Sandu Emanuel	candidat independent
191	Ungureanu Viorica	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
192	Cozma Andrea-Lorena	candidat independent
193	Nagy Zoltan	candidat independent
194	Piț Ioan-Marius	candidat independent
195	Pop Vasile	candidat independent
196	Sabadus Maria	candidat independent
197	Sanislai Daniel-Nicușor	candidat independent
198	Simon Gavril	candidat independent
199	Bartha Francisc	candidat independent
200	Bodea Eugenia	candidat independent
201	Luka Gheiza	candidat independent
202	Sebestyen Istvan-Arpad	candidat independent
203	Padure Gheorghe	candidat independent
204	Fălămaș Ilie	candidat independent
205	Georgescu Ioana	candidat independent
206	Lazăr Marian Doru	candidat independent
207	Măsar Simion	candidat independent
208	Păltan Radu Dan	candidat independent
209	Pleşca Alexandru Paul	candidat independent
210	Roth Rolf	candidat independent
211	Zară Ioan-Ștefan	candidat independent
212	Agapi-Dumbravă Mihaela	candidat independent
213	Boșutar Andrei-Paul	candidat independent
214	Ursăciuc Marius-Ioan	candidat independent
215	Buciu Alexandru-Claudiu	candidat independent
216	Buciuta Mirela	candidat independent
217	Capucean Ana	candidat independent
218	Cătău Sorin Constantin	candidat independent
219	Fluș Ștefan Gheorghe	candidat independent
220	Jude Ovidiu	candidat independent
221	Pavel Alexandru-Dan	candidat independent
222	Rob Raul	candidat independent
223	Stan Adrian	candidat independent
224	Damian Marian	candidat independent
225	Dragu Gheorghe	candidat independent
226	Drăghici Marian	candidat independent
227	Neagoie Constantin	candidat independent
228	Rizea Gheorghe	candidat independent
229	Stăiculescu Dumitru	candidat independent
230	Găman Gheorghe	candidat independent
231	Alanei Ion	candidat independent
232	Balaci Maricel-Constantin	candidat independent
233	Botezatu Ionel	candidat independent
234	Bucălău Violeta	candidat independent
235	Danțiș Ionuț	candidat independent
236	Ene Lenuța	candidat independent
237	Însurățelu Cristinel	candidat independent

București, 17 iunie 2016.

Nr. 6.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, pentru alegerea autorităților administrației publice locale desfășurată conform Hotărârii Guvernului nr. 51/2016 privind stabilirea datei alegerilor locale din anul 2016

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
1	Partidul Național Liberal	partid politic
2	Partidul Alianța Liberalilor și Democraților	partid politic
3	Partidul Mișcarea Populară	partid politic
4	Partidul Uniunea Salvați Bucureștiul	partid politic
5	Partidul Mândri că Suntem Arădeni	partid politic
6	Partidul Mișcarea Social Liberală	partid politic
7	Partidul Nostru	partid politic
8	Partidul Uniunea pentru Codlea	partid politic
9	Partidul Ecologist Socialist Român	partid politic
10	Partidul Societății Ieșene	partid politic
11	Partidul Ialomițenilor	partid politic
12	Partidul Upr	partid politic
13	Uniunea Democrată Maghiară din România	minoritate națională
14	Uniunea Bulgară din Banat — România	minoritate națională
15	Uniunea Democrată a Tătarilor Turco-Musulmani din România	minoritate națională
16	Bolog Elisabeta Manuela	candidat independent
17	Ciocan Ana	candidat independent
18	Comșa Emil Anton	candidat independent
19	Crișan Marinel	candidat independent
20	Crișan Teodor	candidat independent
21	Deneș Gheorghe	candidat independent
22	Roșu Victor Tudor	candidat independent
23	Stoia Ștefan	candidat independent
24	Stoica Petru	candidat independent
25	Barna Gheorghe Aurel	candidat independent
26	Bănulescu Ioan	candidat independent
27	Belc Ioan	candidat independent
28	Brînzan Liviu Mircea	candidat independent
29	Cepan Melinda	candidat independent
30	Dan Dorel Petrișor	candidat independent
31	Demian Ioan	candidat independent
32	Gărdău Ioan-Viorel	candidat independent
33	Luca Ciprian Florin	candidat independent
34	Nichita Raul-Răzvan	candidat independent
35	Pop Viorica Elvira	candidat independent
36	Rălescu Ionel	candidat independent
37	Stamatin Duța-Liana	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
38	Stoicu Lucian Viorel	candidat independent
39	Szalai Ivette	candidat independent
40	Diniași Nicolae-Georgel	candidat independent
41	Bulai Petru	candidat independent
42	Doru Ionel	candidat independent
43	Jigău Ioan	candidat independent
44	Lepădatu Ioan	candidat independent
45	Lungu Marian	candidat independent
46	Panfil Gelu-Ionuț	candidat independent
47	Știrbăț George-Augustin	candidat independent
48	Balint Ioan	candidat independent
49	Doci Antal	candidat independent
50	Domocoș Adrian-Nicolae	candidat independent
51	Gáspár Gyula-József	candidat independent
52	Hevesi Ioan	candidat independent
53	Komaromi Istvan	candidat independent
54	Meszaros Csaba Istvan	candidat independent
55	Piroska Imre	candidat independent
56	Porsztner Sarolta Melinda	candidat independent
57	Rad Emil-Ioan	candidat independent
58	Tripo Stefan	candidat independent
59	Borș Vasile	candidat independent
60	Cîrdan Nicu	candidat independent
61	Dumitru Virgil	candidat independent
62	Frunză Paul-Adrian	candidat independent
63	Ordace Simion	candidat independent
64	Oțelea-Bărbos Maria-Daniela	candidat independent
65	Pop Alexandru	candidat independent
66	Pop Vasile-Gavrilă	candidat independent
67	Seserman Sorin-Alin	candidat independent
68	Singeorzan Ovidiu	candidat independent
69	Ursa Viorel-Gavril	candidat independent
70	Apetre Dragoș-Petre	candidat independent
71	Bompa Romică	candidat independent
72	Buliga Marius	candidat independent
73	Coman Viorel-Florinel	candidat independent
74	Florea Sebastian Ioan	candidat independent
75	Imbir Nicolae	candidat independent
76	Pavel Petru	candidat independent
77	Ungureanu Petru	candidat independent
78	Arsene Sergiu	candidat independent
79	Baciu Dorin	candidat independent
80	Boeriu Constantin Gabriel	candidat independent
81	Borzea Iulia-Daniela	candidat independent
82	Boteanu Iancu	candidat independent
83	Boulescu Nicolae	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
84	Brătulescu Ion Adrian	candidat independent
85	Dâmboiu Daniel	candidat independent
86	Enescu Ioan	candidat independent
87	Fejer Ioan	candidat independent
88	Ghizdavu Nora	candidat independent
89	Hermeneanu Gheorghe	candidat independent
90	Ionuț Eugen	candidat independent
91	Jigărea Gheorghe-Ioan	candidat independent
92	Lazăr Ionuț	candidat independent
93	Leizeriuc Titus	candidat independent
94	Manta Lenuța-Mirela	candidat independent
95	Parascan Mihai-Marius	candidat independent
96	Pîrvu Ionel Antonel	candidat independent
97	Popovici Mariana Simena	candidat independent
98	Scripcaru George	candidat independent
99	Smădu Octavian	candidat independent
100	Staicu Dumitru-Florian	candidat independent
101	Stînea Timotei-Valentin	candidat independent
102	Sturzu Mihai-Răzvan	candidat independent
103	Șofariu Vasile	candidat independent
104	Șovăială Șerban	candidat independent
105	Urse Nicoleta	candidat independent
106	Andrei Dorel Marian	candidat independent
107	Bucur Gheorghe	candidat independent
108	Ionescu Constantin	candidat independent
109	Moise Dan	candidat independent
110	Mușceleanu Nicolae	candidat independent
111	Neagu Mircea	candidat independent
112	Neculai Mihail Alexandru	candidat independent
113	Negoită Victoria	candidat independent
114	Simion Ion	candidat independent
115	Susmă Adriana	candidat independent
116	Albu Petru-Dorin	candidat independent
117	Bora Laurențiu	candidat independent
118	Cocie Gheorghe	candidat independent
119	Nistor Doru-Ion	candidat independent
120	Tudor Simion	candidat independent
121	Manea Liviu	candidat independent
122	Zardova Ionel	candidat independent
123	Buliga Răducu	candidat independent
124	Buzoianu Octavian	candidat independent
125	Făgădaru Emanoil	candidat independent
126	Mihaly Sandor Csaba	candidat independent
127	Sucală Delia Romilia	candidat independent
128	Baltă Constantin	candidat independent
129	Balută Gheorghe	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
130	Bărbulescu Daniel	candidat independent
131	Ioniță Georgeta	candidat independent
132	Negru Mădălina	candidat independent
133	Popescu George Andrei	candidat independent
134	Bende Emil	candidat independent
135	Boér Rozália	candidat independent
136	Bularca Petru	candidat independent
137	Dávid Benedek-Mihály	candidat independent
138	Feldiorean Doru-Decebal	candidat independent
139	Imets Lajos	candidat independent
140	Kész János-Zsigmond	candidat independent
141	Kisgyörgy Tamás	candidat independent
142	Marton Istvan	candidat independent
143	Neagu Mihai	candidat independent
144	Radui Nicolae	candidat independent
145	Rákosi János	candidat independent
146	Selariu Gyula	candidat independent
147	Sinka Ferencz	candidat independent
148	Sorbán György	candidat independent
149	Stekbauer Zsolt	candidat independent
150	Stoica Nicolae	candidat independent
151	Sütő Levente-Lehel	candidat independent
152	Szuci Istvan	candidat independent
153	Szurkos Attila-Imre	candidat independent
154	Șerban Ioan Cristian	candidat independent
155	Tătaru Livia	candidat independent
156	Tusa Csaba	candidat independent
157	Zsombori Csaba	candidat independent
158	Bucur Marin	candidat independent
159	Constantin Cristinel	candidat independent
160	Dumitru Cristian Marian	candidat independent
161	Gugiu Gheorghe	candidat independent
162	Iacob Niculae	candidat independent
163	Isbășescu Victor	candidat independent
164	Matu Ion	candidat independent
165	Mihai Cătălin	candidat independent
166	Mihai Victor-Marian	candidat independent
167	Neacșu Ion	candidat independent
168	Niculăescu Nicolae	candidat independent
169	Radu Ion	candidat independent
170	Stanciu Maria Magdalena Cristina	candidat independent
171	Stoican Alin-Iulian	candidat independent
172	Tonea Victor	candidat independent
173	Vălu Robert Florin	candidat independent
174	Berenghi Cătălin-Ioan	candidat independent
175	Amza Marian	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
176	Chivu Ion	candidat independent
177	Cimpoeru Emilian	candidat independent
178	Cîrstea Constantin	candidat independent
179	Marcov Claudiu-Leontin	candidat independent
180	Mireanu Constantin	candidat independent
181	Neguț Daniel	candidat independent
182	Roșu Radu-Marian	candidat independent
183	Tufan Mărin	candidat independent
184	Casiean Constantin	candidat independent
185	Hristache Florin	candidat independent
186	Martin Antoneta	candidat independent
187	Oancă Samir Vasile	candidat independent
188	Răuță Viorica	candidat independent
189	Sârghe Mitică	candidat independent
190	Teodorescu Alexandru-Gregor	candidat independent
191	Vreme Daniela-Simona	candidat independent
192	Stoenescu Iulian Eugen	candidat independent
193	Vasilache Ion	candidat independent
194	Ardeleanu Victor	candidat independent
195	Brânzan Nicolae	candidat independent
196	Cioclei Elena	candidat independent
197	Crintea Ilie	candidat independent
198	Dascălu Aurelian	candidat independent
199	Falcue Adrian	candidat independent
200	Frățilescu Nicolae	candidat independent
201	Ghimîși Claudia-Sofica	candidat independent
202	Godescu Gheorghe	candidat independent
203	Gușatu Constantin	candidat independent
204	Ianăși Florin-Dănuț	candidat independent
205	Iosu Benonii-Viorel	candidat independent
206	Khraibani Camelia	candidat independent
207	Lera Maria Melania	candidat independent
208	Mihai Vasile	candidat independent
209	Petrovici Octavian	candidat independent
210	Pistolea Constantin	candidat independent
211	Pîrvu Nicolae	candidat independent
212	Popeangă Constantin Silviu	candidat independent
213	Răuț Ion	candidat independent
214	Tică Dumitru	candidat independent
215	Tivig Silvestru	candidat independent
216	Troacă Gheorghe	candidat independent
217	Troi Ion	candidat independent
218	Tutunaru Cristinel-Mihai	candidat independent
219	Vasilescu Mihail-Gabriel	candidat independent
220	Biró Zsolt	candidat independent
221	Both Lajos	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
222	Bunta Levente-Zoltán	candidat independent
223	Ciubucă Alina-Maria	candidat independent
224	Jakab Lázár	candidat independent
225	Mihály Dénes	candidat independent
226	Nagy Imre-Zsolt	candidat independent
227	Száfta András	candidat independent
228	Téglás Francisc	candidat independent
229	Török Alajos	candidat independent
230	Virág István	candidat independent
231	Czane Maria	candidat independent
232	Dumitru Mihai-Ovidiu	candidat independent
233	Luca Ovidiu-Claudiu	candidat independent
234	Macavei Viorica	candidat independent
235	Milan Daniel	candidat independent
236	Nicoară Nicolaie-Cristian	candidat independent
237	Rusu-Anghel Nicolae	candidat independent
238	Șăulean Ioan-Daniel	candidat independent
239	Urdea Gheorghe-Bogdan	candidat independent
240	Goga Ioan	candidat independent
241	Bălțeanu Leon	candidat independent
242	Blăjuț Viorel Ionel	candidat independent
243	Ioviță Teodora	candidat independent
244	Lupu Vasile Sorin	candidat independent
245	Popa Ioan Romică	candidat independent
246	Preda Anca	candidat independent
247	Sandu Ioan	candidat independent
248	Tătaru Vasile	candidat independent
249	Curelea Ion	candidat independent
250	Georgescu Maricica	candidat independent
251	Jantea Dumitru Titel	candidat independent
252	Merciu Dorel	candidat independent
253	Moldovan Liviu	candidat independent
254	Nasui Ionel-Cătălin	candidat independent
255	Nemeș Ioan	candidat independent
256	Rednic Vasile	candidat independent
257	Bărbulescu Cristian-Valentin	candidat independent
258	Mihart Viorel	candidat independent
259	Molnar Endre Lucian	candidat independent
260	Nistoran Alexandru Augustin	candidat independent
261	Popescu Marius-Daniel	candidat independent
262	Roauă Constantin	candidat independent
263	Rusu Ștefan	candidat independent
264	Vîlceanu Gheorghe	candidat independent
265	Vîrzob Toader	candidat independent
266	Zamfirescu Daniel Marian	candidat independent
267	Alb Gheorghe	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
268	Andrei Adela Ioana	candidat independent
269	Bexa Alexandru	candidat independent
270	Bocskai Zoltan	candidat independent
271	Botezan Valer	candidat independent
272	Dali Marton-Vilhelm	candidat independent
273	Demian Paul Silviu	candidat independent
274	Gherman Silviu	candidat independent
275	Ilieș Mihail Vladimir	candidat independent
276	Mailat Victor	candidat independent
277	Petri Pavel Ovidiu	candidat independent
278	Rácz István	candidat independent
279	Suciu Constantin	candidat independent
280	Szasz Movilă Ștefan	candidat independent
281	Szőverfi Albert	candidat independent
282	Tușnea Ion	candidat independent
283	Vetesi Istvan Csaba	candidat independent
284	Vizi Ianos Huba	candidat independent
285	Vlasiu Ilie	candidat independent
286	Bobu Vasile	candidat independent
287	Cosma Vasile	candidat independent
288	Cozma Vasile	candidat independent
289	Hantăr Constantin	candidat independent
290	Lițcanu Ioan	candidat independent
291	Luca Dorica	candidat independent
292	Oboroceanu Iustin	candidat independent
293	Pașcu Maura-Gabriela	candidat independent
294	Ploscaru Maricel	candidat independent
295	Voroneanu Mugurel	candidat independent
296	Andrei Dumitra	candidat independent
297	Bălășoiu Ilie	candidat independent
298	Bica Ilie	candidat independent
299	Danciu Marin	candidat independent
300	Dincă Marin	candidat independent
301	Drăgușin Ștefan	candidat independent
302	Gîlcă Marcel	candidat independent
303	Neda Ion	candidat independent
304	Nică Marian	candidat independent
305	Pîrvu Viorel	candidat independent
306	Popa Gheorghe	candidat independent
307	Roșioru Floricel	candidat independent
308	Sîrbu Andi Paul	candidat independent
309	Teleu Livia	candidat independent
310	Turcin Alecsandru	candidat independent
311	Țiganu Dan	candidat independent
312	Vîrban Paulică	candidat independent
313	Bătu Vasile	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
314	Dârvăreanu Zina	candidat independent
315	Dedu Constantin	candidat independent
316	Diaconu Ioan	candidat independent
317	Dumitrache Stelian	candidat independent
318	Enache Marian	candidat independent
319	Ghimpu Cosmin Ioan	candidat independent
320	Ionescu Daniela Simona	candidat independent
321	Limboșeanu Leonardo-Eduarth	candidat independent
322	Maței Florinela	candidat independent
323	Neagu Mihai	candidat independent
324	Priorocu Tudorel Florin	candidat independent
325	Savu Daniel	candidat independent
326	Soare Virgil	candidat independent
327	Socoleanu Marcel Radu	candidat independent
328	Stancu Constantin	candidat independent
329	Vasii Remus Aurelian	candidat independent
330	Zenovie Oprea	candidat independent
331	Anițaș Ioan	candidat independent
332	Chioran Eugen	candidat independent
333	Fleisz Imre	candidat independent
334	Ilieș Viorel-Iosif	candidat independent
335	Kallos Zoltan	candidat independent
336	Pintea Alexandru	candidat independent
337	Rusu Marius Andrei	candidat independent
338	Schlakter Francisc	candidat independent
339	Ardelean Lucreția	candidat independent
340	Barou Ioan	candidat independent
341	Bodea Ioan-Augustin	candidat independent
342	Druhora Octavian	candidat independent
343	Katuna Andrei Szigmond	candidat independent
344	Lucaci Vasile	candidat independent
345	Maier Mariana	candidat independent
346	Oniga Mirela-Alexandrina	candidat independent
347	Bădilă Ilie	candidat independent
348	Bratu Petru	candidat independent
349	Bucur Costică	candidat independent
350	Henzulea Marian Nicolae	candidat independent
351	Iliu Ioan	candidat independent
352	Lupescu Ștefan	candidat independent
353	Muntean Petru	candidat independent
354	Suciu Niculiță-Ștefan	candidat independent
355	Vanga-Mihai Ioan-Nicolae	candidat independent
356	Andrișan Gheorghe	candidat independent
357	Axentioi Severin	candidat independent
358	Boinicu Constantin	candidat independent
359	Carp Lucian-Mirel	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
360	Ciocan Neculai	candidat independent
361	Dobrincu Ionel	candidat independent
362	Lupașcu Mihai	candidat independent
363	Nicorescu Mihail	candidat independent
364	Niga Gheorghe	candidat independent
365	Poenari Silvian	candidat independent
366	Sologiu Teodor-Gheorghe	candidat independent
367	Șerban Gabriel-Constantin	candidat independent
368	Bizian Ion	candidat independent
369	Blenche Marcel-Dumitru	candidat independent
370	Botea Ionuț	candidat independent
371	Căprar Marin	candidat independent
372	Duma Gheorghe	candidat independent
373	Gheorghe Mișu	candidat independent
374	Ianoșel Mihai-Aurel	candidat independent
375	Irinescu Cornel	candidat independent
376	Lerinț Nicolae	candidat independent
377	Moldovean Cristian	candidat independent
378	Obreja Gelu-Virgil	candidat independent
379	Petrișor Liviu	candidat independent
380	Prepelită Adrian-Florin	candidat independent
381	Radovan Constantin	candidat independent
382	Răducanu Daniel	candidat independent
383	Stroescu Valentina	candidat independent
384	Turculețu Dumitru-Ioan	candidat independent
385	Vatriș Dan-Ciprian	candidat independent
386	Vieriu Cornel	candidat independent
387	Vîrtosu Dan	candidat independent
388	Ghionu Ovidiu	candidat independent
389	Șelaru Marian Valentin	candidat independent
390	Vihodiță Dorin	candidat independent
391	Averescu Paul	candidat independent
392	Bădănac George Alexandru	candidat independent
393	Chiriță Constantin	candidat independent
394	Dumitrașcu Lenuța	candidat independent
395	Mardare Florin	candidat independent
396	Mihai Paraschiv Vasilică	candidat independent
397	Ochiană Constantin	candidat independent
398	Pester Lenuța	candidat independent
399	Roșca Valentin	candidat independent
400	Timofte Mioara	candidat independent
401	Persu Mihai	candidat independent
402	Rusu Maria-Constanța	candidat independent
403	Tomoioagă Claudiu-Adrian	candidat independent
404	Chioveanu Pavel	candidat independent
405	Ciocaru Marian	candidat independent

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
406	Crăciun Marian	candidat independent
407	Gongu Emanuel	candidat independent
408	Lechea Aurel	candidat independent
409	Leica Florin-Cristian	candidat independent
410	Paraschiv Vasile	candidat independent
411	Stelescu Costică	candidat independent
412	Tudor Nicolae-Dorel	candidat independent
413	Stoica Constantin Mircea	candidat independent

București, 21 iunie 2016.

Nr. 7.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

